

Vážení přátelé Radosti!

Dovolte mi, abych na začátku nové sezóny, při příležitosti vydání Zpravodaje, poděkoval Bohu za další rok mého života, života Střediska Radost i za každý dar, každé dobrodiní. Bůh budiž veleben.

Děkuji za každého člověka, který nezištně bez ohledu na svůj volný čas spolupracuje, kterého Bůh posílá a on svou prací odpovídá jasně a radostně ADSUM – tady jsem, ano, já půjdu. I dnes Bůh povolává každého podle potřeby a schopnosti – hřiven. Za současné finanční situace nemůžeme nabízet žádnou hmotnou odměnu. Děkuji, že i přesto jsou stále lidé dobří a vytrvalí. Bůh je bohatě odmění, protože není větší cti a výsady pro člověka, než Bohu sloužit a plnit Jeho vůli.

Děkuji za každého táborníka, který přijíždí na tábor. Mám radost, pokud se zde plní jeho krásné sny a správná přání.

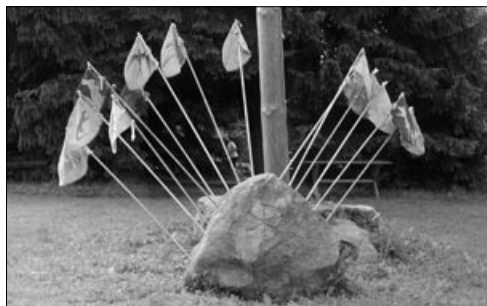
V loňském roce probíhala na naší chalupě v Orlických horách podstatná část největší přestavby, snad druhé v dějinách Ameriky (první byla hned na začátku našeho působení). Příčinou byla tentokrát již zcela zchátralá střecha, krovy, některé zděné konstrukce a také již sotva vyhovující sociální zařízení. Ve finančním přehledu uvidíte tabulku, která dokumentuje provedené práce. Děkuji a Bůh vám zaplat' za jakýkoliv způsob pomoci, ať už finanční, hmotný nebo duchovní. Zůstává na nás uhradit v letošním roce ještě cca 1,2 milionu Kč za nutně potřebné, již prováděné stavební práce, kromě těch, co si budeme dělat svépomocí. V přehledech není vyjádřena obětavá práce desítek osob, které zde pomáhaly budovat Boží království. Buďte ujištěni, že každý vklad přinese vám i vaší rodině požitání. Zvláště mladým lidem, kteří tuto nenahraditelnou hodnotu nutně potřebují k přežití. Oni vědí, že přijet něco udělat není věcí záliby, dobré party, ale je to oběť a dar.

Žijeme v krásné dynamické době. Jistě se objevují i fenomény a události negativní, divergentní a zarmocující. Ale na druhé straně poznáváme obrovskou sílu konvergence směrem ke Kristu, řízenou Duchem svatým, která nám poskytuje pohled na skutečnosti pozitivní, nadějně a radostně, které vysoce převažují, jichž jsme

každodenními svědky. Buďme svědky Kristovými na každém místě. Svědky Boží dobroty a lásky. Doslova mi v uších zní slova i melodie písně Ty mocný, silný, veliký, Vladaři věčnosti. A jako odpověď chvalozpěv Bože, chválíme Tebe.

S touto myšlenkou a slovy otce Stanislava, probošta mikulovského a velkého příznivce Radosti, *Deus admirabilis*, vám žehná

otec Tišek - P. František Fráňa,
prezident Střediska Radost

Vlajky táborových družin

Obsah

Úvodní slovo	3
Ohlédnutí za rokem 2004	4
Tábor Radost L. P. 2004	4
Přehled setkání pořádaných Střediskem Radost	5
Rekonstrukce chalupy na Americe vrcholí	6
Průvodce chalupou po rekonstrukci	10
Co se ještě podařilo vybudovat a pořídit	13
Výsledky hospodaření	13,14
Aktuálně pro rok 2005	15
Jak a kdy na tábor	15,16
Na co se chystáme v roce 2005	17
Naše společenství	17
Členství ve Středisku Radost	17
Článek o otci Tiškovi	18
Novinky	20
Internet	21
Kolín 2005	21
Proglas vysílá desátý rok	21
Dopis	22
Setkání ve vzpomínkách přímých účastníků	24
Vzpomínky na tábor	30
Závěrečné slovo	36
Adresář	38

OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2004

Tábor Radost L. P. 2004

Letní stanové tábory pořádané na stále základně na samotě Amerika v Orlických horách jsou těžištěm činnosti Střediska Radost. V roce 2004 byla příprava táborů poněkud napínavější než jindy. Do poslední chvíle měli dělníci s chalupou plně ruce práce. Také louka dlouho nvyhadala, že na ní do čtrnácti dní budou stát řádky stanů. S Boží pomocí a s našim lidským přičiněním se ale opět uskutečnily tři čtrnáctidenní a jeden týdenní běh pro děti a týdenní tábor pro rodiny s dětmi. Touto cestou bychom rádi poděkovali těm, kdo se o plynulý chod táborů starali.

Prezidentem občanského sdružení Středisko Radost a zároveň – jak my říkáme – „prezidentem Spojených stanů amerických“ je pater František Fráňa – otec Tišek. Již po třicáté sedmé vedl tábor na místě, které v mládí objevil. Staral se o duchovní, ekonomické a finanční záležitosti, dohlížel na stravování, zásobování a zdravotnictví, významně se podílel na programu tábora a k tomu navíc řídil znovuzabydlování chalupy po její rekonstrukci.

Zástupcem otce Tiška byl jeho následovník v kněžském povolání pater Martin Holík, který, jak jen to šlo, opouštěl brněnské starosti ředitele Radia Proglas, aby se také podílel na životě tábora. Dal též průchod své zálibě a původní profesi, když spolupracoval na tvorbě elektroinstalace v nové části chalupy.

O náročnou přípravu celotáborové hry (na čtrnáctidenních bězích „provázel“ táborníky prorok Eliáš, na Táboře Jitřenka zase drak Ajax), her a sportovních aktivit, celodenního výletu a táborového zápisníku se podělil tým vedoucích, instruktorů a praktikantů. Jim všem patří velký dík za to, že na tábor myslí

ještě dlouho před jeho začátkem. Že se starají o vlastní růst na formačních a vzdělávacích setkáních a že nepočítají hodiny práce, kterou táboru v jeho přípravě i při samotném konání zadarmo věnují.

První běh tábora trval od 3. do 17. července. Pobývalo na něm 56 chlapců a 50 dívek. O radosti a starosti vedení a práce se dělilo 36 lidí. Šéfem

Vitraz okénka na půdě na Americe

běhu byla Mariana – Marie Lukasová, sekretářkou Petra Haršányová, zásobování zajišťoval strejda Joy – Josef Rebenda a o zdraví tábora se starala zdravotní sestra Zuzanka – Zuzana Konečná. Velký dík také patří tetám kuchařkám: paní Janě Altmanové, paní Jaroslavě Čertkové, Heleně Kováčové, Janince – Janě Altmanové ml., Kukačce – Haně Šmídkové a Veronice Tomanové.

Druhý běh tábora proběhl mezi 17. a 31. červencem. Přivítal 50 chlapců, 58 dívek a 25 členů vedení a zajišťovacího týmu. Tomuto běhu šéfoval Hafík – Tomáš Valoušek, sekretářkou byla Peggy – Gabriela

Škaroupková, zásobování zůstal věrný Joy – Josef Rebenda a o zdravotní úsek se starala Aneta Cvačková. Dobře nám vařily kuchařky paní Marie

Foralová, paní Marie Smětáková, Jaroslava Fráňová, Michaela Gregová a Lucie Smetanová.

Od 31. července do 14. srpna pokračoval tábor třetím během, na který se sjelo 47 chlapců, 59 dívek a 31 členů zajišťovacího týmu.

Šéfem byl zkušený Chip – Jan Valoušek, sekretářskou službu vykonávala Jana Fráňová, zásobovačem byl strejda Gio – Jan Odložil a o zdraví pečovala Milly – Milena Vorbová. Štafetu v kuchyni převzaly paní Věnceslava Fišerová, Kukačka – Hana Šmídková, Jana Trnková, Michaela Gregová a Lucie Smetanová.

Tábor Jitřenka pro ty nejmenší začal 14. a skončil 21. srpna. Za drakem Ajaxem a princem Jiřím přijelo 17 chlapců a 30 děvčátek, o které se staralo 21 dospělých. Vedení běhu obstarávala Mariana – Marie Lukasová, všim potřebným zásoboval Ludva – Ludvík Škrob, zdravotnicí byla Jarka Fráňová a o věčně hladové krky se staraly kuchařky paní Marcela Běhounová, paní Iveta Ševčíková a Zuzana Ševčíková.

Léto na klášterecké Americe tradičně zakončuje Tábor rodin. Přípravovali jej a vedli Ajka – Marie Holíková a Rolf – Josef Fišer za technické a organizační pomoci Tomáše Holíka. Celkem se Rodin účastnilo 32 dětí, 26 dospělých a 12 pomocníků. Zdravotníky byli lékaři Antonín Pokorný a Filip Růžička, vařily paní Marie Klusáková, paní Marie Rousová a tým děvčat.

Počátkem prvního běhu tábora se objevila nepříjemná epidemie, která postihla několik dětí. Urychleně byl svolán štáb složený z pracovníků hygienické stanice v Pardubicích, lékařky a vedení tábora a byl vypracován a schválen nouzový program. Stanovil dietu a hygienická opatření, která byla po nařízenou dobu přísně dodržována. Nebylo proto potřeba tábor přerušit a situaci se brzy podařilo zvládnout.. O této skutečnosti jsme pravidelně podávali informace na internetu od samého počátku i poté, co bylo onemocnění objasněno. Řada účastníků tábora se podrobila bakteriologickému vyšetření, v několika případech bylo pozitivní. Několik dětí tak bylo odesláno domů. Je nám líto, že jim onemocnění zneříjemnilo

začátek prázdnin.

Vzhledem k tomu, že epidemie propukla začátkem tábora, navíc po návratu z celodenního výletu, existuje několik nepotvrzených

domněnek o příčině jejího vzniku, včetně bacilonosičství. Každopádně budeme pokračovat v měření teploty vydávaných pokrmů a teplota bude měřena i během jejich přípravy. Bezdotykové baterie a papírové ručníky jsme ve stravovacím úseku zavedli

již v roce 2002, výdejové ohřívací boxy použijeme od roku 1999. Také bylo již dříve zamezeno křížení nádobí na cestě do myčky a byl zaveden systém tří pracovních stolů a oddělené skladování potravin. Děti byly poučeny, aby se o dobroty z domu nedělily.

Přehled setkání pořádaných v roce 2004 Střediskem Radost

• Vánoční setkání

od 28. prosince 2003 do 2. ledna 2004

• První formační školení pro členy vedení

v hotelu Vyhlídka u Blanska od 13. do 15. února

• Jarní setkání

od 27. února do 2. března

• Druhé formační školení pro členy vedení

13. března v sídle Veřejného ochránce práv v Brně

• Pracovní setkání

vyklízení chalupy od 2. do 4. dubna

• Velikonoční duchovní setkání

od 7. do 12. dubna

• Druhé dubnové pracovní setkání

od 13. do 18. dubna

• První květnové pracovní setkání

od 30. dubna do 2. května

• **Druhé květnové pracovní setkání** od 14. do 16. května

• Třetí květnové pracovní setkání

od 21. do 23. května

• Čtvrté květnové pracovní setkání

od 28. do 30. května

• Řádcovské setkání od 4. do 6. června

• První červnové pracovní setkání

od 11. do 13. června

- **Druhé červnové pracovní setkání**

od 18. do 20. června 2004

- **Počátek stavby stanů**

a tábora od 21. do 27. června

- **Přípravný týden - stavba tábora**

od 28. června do 2. července

- **Sklízení tábora** od 28. do 31. srpna

- **První zářijové setkání** od 3. do 5. září

- **Setkání indiánského léta** od 10. do 12. září

- **Pracovní setkání rodin** od 1. do 3. října

- **Druhé říjnové setkání** od 8. do 10. října

- **Setkání o podzimních prázdninách**

od 26. do 30. října

- **Formace vedení**

v hotelu Vyhlička u Blanska od 26. do 28. listopadu

- **Vánoční setkání**

od 28. prosince 2004 do 2. ledna 2005

Rekonstrukce chalupy na Americe vrcholí

Z historie chalupy

Žádný z vás, kdo jste někdy v životě zavítal na Ameriku v Orlických horách, si nemůže nevybavit známou podobu naší staré chalupy. Pravdou je, že se během těch asi dvou set let, co zde stojí, změnila nejvíce právě v posledních desetiletích, kdy se stala útočištěm lidí tvořících rodinu jménem Radost. Málo, ba skoro nic nevíme o člověku, který tento dům postavil. Podařilo se nám zjistit,

že ji stavěl sám s jedním pomocníkem. Postavil ji a zanedlouho poté zemřel. Možná se při stavění sedřel a pak ho skolila nemoc. Zdalipak tušil, že staví kapli pro lidi, kteří se narodí nejdřív až za sto let?

Dále panuje domněnka, že při stavbě bylo použito kamenných pozůstatků ze zemědělské osady, která v těchto místech mohla před půl tisíciletím stát. Ještě dnes je možné uprostřed lesa nalézt hrubě opracované kamenné kvádry, jejichž původ není vyjasněn. Tato osada nebo snad usedlost pravděpodobně patřila k majetku kláštera cyriaků, který stál nad brodem řeky u kostela dole v Klášterci. Dá se tušit, že snad zanikla spolu s klášterem při husitském nájezdu. Pokud tomu tak opravdu bylo, pak byla na půdě nynější Ameriky prolita mučednická krev osadníků poddaných klášteru. Jsou to všechno pouze domněnky, možná ale nejsou tak vzdálené pravdě.

Jak je chalupa opravdu stará, nevíme. Na petlici od severního výjezdu ze stodoly (nynější stěna mezi Podkaplím a prostorem před Houstonem) je vytesán letopočet 1836. Na kamení zasazeném do opěrné zdi vchodové rampy, který byl odhalen při rekonstrukci, je zase vytesán letopočet 1840. Je to doba postavení chalupy?

Pro nás je důležité, že právě tato chalupa a právě toto místo bylo už od počátku začleněno do Božího plánu jménem Radost. Kolik lidí zde našlo svůj druhý domov, kolik přátelství má tady svůj počátek, kolik mládenčů a dívek tu započalo svou společnou cestu životem, kterou zpečetili vstupem ve svátost manželství, kolik mužů a žen právě v tomto půvabném koutku Božího stvoření našlo odpověď na své otázky a hledání: „Pane, chceš můj život? Chceš, abych ti sloužil naplno?“

Mohli bychom pokračovat dál historií společenství Radost, léty strachu z působení komunistického draka, přes zázrak změny zřízení v naší vlasti připisovaný

přímluvě svatě Anežky Přemyslovny, všemi roky rozmachu a hledání dalších způsobů formování dětí a mladých až do doby nedávné. V průběhu let chalupa měnila svůj vzhled tak, jak bylo potřeba a jak se dostávalo nebo nedostávalo prostředků a financí. Uplynulý rok však přinesl události, které tvář chalupy velmi významně změnily.

Rolf - Josef Fišer

Jak chalupa k nové střeše přišla

Události související s proměnou střechy a celého horního patra naší chalupy by bez potíží vydaly na celou knížku. My máme alespoň to zásadní shrnout do pár vět. To je téměř nemožné. Prosíme tedy o shovívavost a o prominutí, když něco z toho, co by někoho z vás obzvláště zajímalo, v následujícím příspěvku nenajdete.

O nutnosti celkové opravy střešní krytiny se v posledních letech hovořilo stále častěji. Chyběly však peníze. Vzhledem k rozšíření naší činnosti, která se jen co do počtu účastníků táborů a dalších aktivit zvětšila skoro pětkrát, vzrostla potřeba prostředků jak na provoz a činnost, tak na zlepšování úrovně stravovacího, hygienického, ubytovacího a provozního zázemí základny na Americe. Nelze zde vše vypočítávat, údaje o tom naleznete ve Zpravodajích z minulých let. Stálým úsilím otce

Tiška a za pomoci spolupracovníků byly všechny

Chalupa bez střeše

roky trvání společenství Radost vyplněny tisíci hodin práce - jak na objektu na Americe, tak i se sháněním peněz z mnoha grantů a od dobrodinců. Průběžně se odkládaly peníze na velkou opravu střechy. Sestavování a podávání všech žádostí o dotace a granty, jejich realizace a pečlivé vyúčtování přineslo, po všech těch letech úmorné práce neočekávanou možnost - poskytnutí zhruba půl milionu korun na rekonstrukci střechy. Po této zprávě nastalo v nejvyšším vedení sdružení velké rozvažování, zda peníze přijmout a do opravy střechy se vůbec pustit. Věděli jsme, že máme málo času, vždyť do letního tábora zbývalo sedm měsíců. Jen zúčastnění vědí, kolik úsilí musel každý vyvinout, abychom se dobrali jednoznačného závěru a přitom abychom dokázali hledat a přijímat plán, který Bůh s naším společenstvím má.

Rozhodnuto, půjdeme do toho. Oslovili jsme všechny členy a příznivce společenství Radost s prosbou o duchovní - modlitební podporu našeho snažení. Vyzvali jsme k strádání korunek, kterých se přes všechno dřívější spojení zdaleka nedostávalo. Pepa Rous přijal funkci koordinátora hlavní části praktického starání se o přípravu a průběh rekonstrukce. Spolu s dalšími ochotnými lidmi z našeho středu se pustil do nelehké a nevděčné

Pan projektant vyměřuje

práce. Rozjelo se sestavování konkrétních představ o rozsahu rekonstrukce a o konečné podobě vnitřního uspořádání chalupy, aby byly dodrženy všechny nutné hygienické podmínky, o druhu střešní krytiny, o způsobu izolace atd. Sháněli jsme vhodného projektanta. Oslovili jsme také stavební firmy a uspořádali výběrové řízení. Při plánování nových prostor nesměla chybět ani debata o způsobu vystěhování horního patra chalupy a o uskladnění všech věcí, které zde měly svá letitá stálá místa. S prvním jarním sluncem a roztátým sněhem na příjezdové cestě už práce běžely na plné obrátky. Postupně se vyklízela půda a všechny prostory, kterých se měla budoucí přestavba dotknout. V Klášterci nad Orlicí byl pronajat sklad v prostoru objektu státních hmotných rezerv a během tří víkendů za pomoci ochotných rodičů a táborníků do něj byly přesunuty všechny věci, pro něž na Americe nebylo během rekonstrukčních prací místo. Odvezlo se 9 avii plně naložených stanovými matracemi, celtami, knihami, táborníckými potřebami a pomůckami, sportovním vybavením, vzácnějšími kusy nábytku atd. Také otec Tišek opustil svůj zabydlený pokojík v podkroví a dočasně se přesunul do Castel Gandolfa.

Průběh samotné rekonstrukce nebyl snadný,

narostl objem prací, jarní počasí si s námi velice pohrávalo a přinášelo nám i velké deště a dokonce i závěje ledových krup. Čas zbývající do začátku tábora se velmi krátil.

Změny byly vidět hned od začátku a vše rostlo přímo před očima. Nejprve se měnily jižní prostory chalupy. Místo původní žumpy a chlapeckých záchodů zela díra. Pak v rychlém tempu rostly základy a zdi a už tu byla první betonáž stropů nad novými chlapeckými toaletami. Pokračuje se dál. Teď dostávají náčrty z plánů svůj skutečný tvar a velikost. Až se tají dech, jak se nová část chalupy

zdá nezvykle veliká! Je tu další betonáž stropů a první odkrytí střechy – nejprve nad kaplí a částí klubovny. Do toho přicházejí obvyklé dubnové plískanice a přeháňky. Navzdory zakrytí obnažené střechy plachtami protéká dešťová voda nejružnějšími skulinkami a škvírkami snad do

všech míst chalupy. Roste nová železná zpevňující konstrukce půdních prostor, postupuje výměna krovů – nejprve nad severní částí kaple, pak východní, poznenáhlu se objevují krovky nad novou částí chalupy, vše je postupně zakrýváno hydrotepeelnou izolací. Venku nad jídelními stoly roste halda starých trámů, původních šindelů, dřevěných a střešních latí až do neuvěřitelných rozměrů. Kdo dneska spočítá, kolik stavebních koleček suti, prachu a úlomků cihel bylo vyvezeno, kolik žoků nacpaných starou lepenkou, obaly od pytlů s cementem a omítkou a dalšími zbytky bylo odvezeno firmou na skládku.

Nastupují instalatéři a pracují na vodoinstalaci. Mezitím už bagr hloubí nad javorem prostor pro novou odpadní jímku, přijíždí jeřáb a na vybetonovanou plochu ve výkopu zasunuje plastovou nádrž. Hned jsou zde auta s betonem a septiková nádrž mizí v pevném sevření oceli a betonu. Na místo stropu přichází pár betonových překladů a už je vše opět zahrnuto hlínou.

Vraťme se zpět k chalupě. Celá severní strana už je pokryta deskami izolace, je opraven komín a pokrývači kladou nové střešní latě a na ně – světe div se – plastový šindel, co vypadá jako opravdový. V ploše střechy se nezvykle vyjmají vikýřové stříšky, zatím bez oken. Na jižní straně dostává střecha konečné obrysy – ty jsme chtěli co možná nejvíce přiblížit obrysům původním – tak, jak je známe z předešlých dob. A daří se to. Po střeše šplhá parta pokrývačů a práce jim utěšeně roste pod rukama. Ani zedníci nezahálí. Dokončují vnitřní části, betonují schody. Nastupuje četa sádrokartonářů a hrubé trámy a ocel výtuzných konstrukcí mizí za šedi hladkých desek. V koutech se ježí elektrické kabely a tu a tam ze zdi a stropů vyukukují jejich volné „fousy“. Prázdné otvory zaplňují okna okrášlená oranžovými plechy měděných parapetů. Místo, kde v létě stávají stany, se pomalu vyprazdňuje od všech stavebních materiálů, zůstaly pouze palety s dlaždicemi a obkladačkami, ale i ty už postupně přicházejí na svá místa, aby chránily stěny a podlahy uvnitř chalupy. Zato vedle Obýváku vyrostla konstrukce z lešení – jižní část budovy se chystá na novou zateplenou fasádu.

Nešlo všechno jako po drátku a ani to nikdo nečekal. Vlivem počasí a mnohých neočekávaných změn se práce zpomalily a bylo jasné, že do začátku prvního běhu tábora se stavbu nepodaří dovést ke konci. Věděli jsme, že pro chod tábora je nutné zprovoznit WC chlapců, dívek a personálu, kapli a místnost otce Tiška, ostatní může být dokončeno postupně. Je tu začátek I. běhu, přijíždějí táborníci a vidí novou chalupu, i když ještě pod lešením, ale vše důležité je funkční a hezké. Drobné dokončovací práce zvládla firma v první části července.

Jistě by nebylo možné provoz tábora plně zajistit, kdyby nebylo dost ochotných pomocníků. Táborníci a tábornice, tatínkové a maminky, praktikanti a instruktoři, vedoucí a bývalí táborníci – ti všichni přicházeli a nabízeli se k práci. Že jí také ale bylo zapotřebí! Vlastními silami jsme průběžně odklízeli podstatnou část stavební sítě a dřevěných částí původní střechy. Dřevo se dále

řezalo a co mohly naše dřevníky pojmout, to se do nich naskládalo. Pokládaly se prkenné podlahy ve všech místnostech v původní části chalupy. Prováděly se nátěry sádrokartonového obložení, přiček a všech nově vzniklých místností, palubkami se obkládaly nové vikýře, uklízelo se po dělnících, upravoval, opravoval, natíral a umísťoval se nábytek, naváželo se zpět ze skladu vše potřebné. Udělala se obrovská kupa práce, která nám ušetřila mnoho finančních prostředků. Bylo poznat, že společná práce na tomto díle nás - jak mladé, tak i starší - stmelila.

Ještě mnoho toho zbývá k dokončení. Nové místnosti jsou zařízeny jen narychlo – aby tábory v roce 2004 mohly fungovat, bylo nutné spěchat. Některá nová zákoutí budou potřebovat zhotovit úložné prostory a nábytek přímo na míru. Čeká nás také zajištění budovy na zimu zprovozněním vytápění, které bude centrální a zároveň i protizamrzné, aby mohl být v budově celoročně umožněn oběh vody. A mnoho dalšího.

Zveme Vás k prohlídce proměněné chalupy i k další účasti na jejím zvelebování.

Rolf a Pepa – Josef Fišer a Josef Rous

Pohled z jihu - poznali byste naši Ameriku?

Průvodce chalupou po rekonstrukci

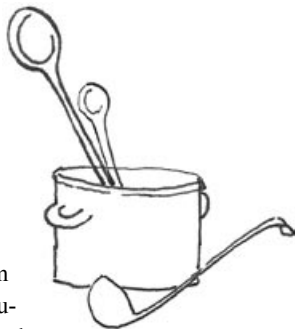
Motto: „*Nebuduje-li dům sám Hospodin, marně se snaží, kdo ho stavějí.*“

Tento článek je pojat jako prohlídka zámku a je určen vám, kteří jste na *Ameriku* jezdili. Že to nejde? Ale jde. Zavřete oči, zavzpomínejte. Vy, kteří jste na tomto krásném místě nikdy nebyli, ale posílali jste nebo posíláte nebo sem chcete poslat své děti, pojd'te, vstupte také. Přijměte pozvání k prohlídce naší chalupy na samotě *Amerika* v Orlických horách, nad Kláštercem, nad Divokou Orlicí.

Vstupujeme jako vždycky po kamenitém chodníčku od venkovní kuchyně, kde kdysi stával legendární parní stroj zvaný kotel *Jatátá*. Okna od *Sednice*, které se dřív říkalo *Kuchyně* a kde je dodnes na dveřích vařečka, jsou už několik let vyměněna za nová.

Vstupujeme do *Předsíně*. Ta je rázem zcela jiná. Široká, daleká. Vlevo se z ní vstupuje do

Nové kuchyně, vybavené jak se patří na moderní kuchyni třetího tisíciletí. Máte pravdu, vždyť tam byla teráska před chlapeckými záchody! Ty tam zůstaly, jen se posunuly dolů, když byl

předtím přemístěn septik mimo půdorys budovy. Ostatně z *Předsíně* je na *WC chlapců* možný přímý sestup; schodiště se užívá zejména v zimních měsících. Další dveře jsou také k sociálnímu zařízení. *Koupelna* je vlastně jedinou místností, kde se stýkají staré prostory s novými a kde se snadno zorientujete, a to skrze nezměněná okénka. Přibyly sprchové kouty. Na konci chodby je průchod do bývalé *Malorky*. Pamatujete ještě, jak jsme stavěli její základy? Z *Malorky* se jde na *WC dívek*, které stojí na místě bývalé *Malorky* a v prostoru před ní.

Odbočme nyní z chodby doprava, do *Síně*. Ta zůstala beze změn, takže se tu člověk cítí jako za starých časů. *Jidelna vlevo* se už před lety přejmenovala na *Kuchyni*. Po vystoupení po starých schodech nás čeká překvapení: *Klubovna* je sice *Klubovnou*, ale vypadá zcela nově a je o pár centimetrů kratší. Přiznám se, že jsem si na ni dosud nezvykl, během dalších let bude našim úkolem udělat z ní útulnou a účelnou místnost. *Kaple*, tedy bývalá *Čtyřka*, je teď prostorná a je širší než delší; nad presbytářem je navíc zvýšená a také pěkně osvětlená. Výška *Půdy* nad presbytářem, tedy nad okny na tábořiště, se tím pádem snížila. To vše ku prospěchu prostoru *Kaple*.

A teď zapněte svoji představivost na maximum: po vybourání skříněk po levé straně v *Klubovně* se zadním levým koutem dostáváme k bývalému *Holubníku*. Kdo se nechytá, zkusím jinak: dostáváme se k prostoru nad kurníkem, jak jsme říkali místnůstce, do které se tiše vcházelo skříňovými dvířky z místnosti zvané *Agmárna*. Taky tu kdysi kurník byl. Šikovní stavebníci vybudovali průchod na podestu, ze které se jde do zcela

Kaple svatých Metoděje a Cyrila je větší a vzdušnější

nových místností: té vlevo se říká *Nové Ohio* a je to místnost s přílehlým sprchovým koutem a WC. Vpravo vznikla krásná obytná místnost *Kajuta* s prostorem, který vypadá jako za pecí a dobře se na něm spí. Velkou vymožeností nových místností je přítomnost vody - tedy umyvadel, záchodů, sprchy a vany v prvním podlaží. Umožňuje to chytré vodozařízení zvané Grundfoska, udržující stálý tlak vody.

Ze zmíněné podesty můžeme rázem sestoupit k dalšímu překvapení.

V polovině *Západního schodiště* je vchod do další umně vestavěné místnosti, předběžně zvané *Kabinet*, která přesně využívá prostor mezi šikmou střešou a WC pro dívky. Schody nás

vedou dolů, mijíme dveře do *Smolíčkářny*, které zůstávají přístupné, ale tentokrát už navždy pod střešou, a přicházíme ke dveřím, ze kterých se můžete rozběhnout přímo k táborové bráně! Tedy - pokud nezakopnete o *Ambulanční „stan“*, ve skutečnosti vlastně domeček, který už hezkých pár let stává u velikého smrku, rostoucího za *Obývákem*. Co že je to *Obývák*? No přece zákoutí se stoly a nástěnkami a stříškou u chodníčku mezi budovou a tábořištěm.

Víte co? Vraťme se zpět do *Klubovny* a vykročme směrem k *Tiškově místnosti*, kdysi též zvané *Ošetřovna*. I tady se podařil husarský kousek: v místě, kde se vpravo vcházelo dvířky do *Podstřeší*, tam, kde byl sklad okurkových lahví, je teď malá, ale dobře vybavená místnost s vanou a WC, a to se vchodem z *Tiškovy místnosti*.

Obraťme se teď směrem k hudebnímu koutku na *Pódiu* před *Marodkou*. Tam se procházelo úzkým průcho- dem kolem takzvané *Trafiky* - místnůstky pod schody na

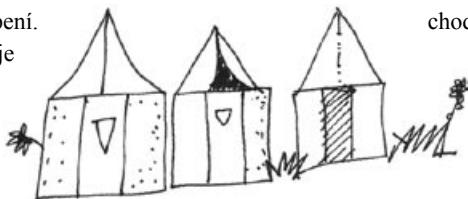
Půdu. Ta už patří minulosti, zatímco na jejím místě je schodiště na *Půdu*. Na půdu se ale přece chodilo z *Klubovny*!? Máte pravdu. Rameno schodiště vlastně stojí na stejném místě, ale má opačný sklon. Tím se *Klubovně* prostorově pomohlo, je vidět jen část tubusu horního okraje schodiště.

Pojďme ale dál: z kancelářského zákoutí na *Pódiu*, tedy u *Hudebního salónu*, až později zvaného *Kancelář*, se stala standardní místnost, která

má krásné okno. Těch mimochodem přibýlo velké množství. A nejsou ledasjaká. Žádná šikmá vikýřová, ale svislá, odolná proti vodě, sněhu i ledu. Z *Pódiu* můžeme jít

kolem komína vpravo na *Marodku*, které by se už mělo začít říkat jinak. Ta je teď napevno předělená v místě, kde dřív byla přepážka dřevěná. Všechny místnosti v tomto podlaží prostorově velice získaly tím, že byla odstraněna různá zákoutí a navíc - krytina střešy nyní začíná tam, kde dřív byla vnější plocha střešy. Rozdíl dobrých deseti centimetrů je pořádně znát.

Vraťme se nyní ke schodům na *Půdu* a vystoupíme po nich. Strop prvního podlaží je výš, proto

Půda teď vypadá podstatně jinak

se *Půda* zmenšila. Je však skvěle izolovaná a má i prvotřídní dřevěnou podlahu. Navíc vznikla nad jižním křídlem, na kterém zase znovu visí parohy a sluneční hodiny (s Wapiho kresbou a nápisem „Teď je čas pro konání dobra - Hora Est Bono Faciendo“), nová, překvapivě rozlehlá *Jižní půda*.

To nejdůležitější nakonec: celá střecha je pokryta nádherným šindelem. Je položen na důkladné a pořádné izolaci. Ani z pěti metrů nepoznáte, že je to šindel plastový. Věřme – a technické údaje i zkušenost držitele patentu pana Drdlíka to říkají - že vydrží dlouhá léta.

Ještě v mnoha detailech bych mohl pokračovat, ale udělám to jinak. Pozvu vás, kteří jste už léta na Americe nebyli, k osobní návštěvě na některém ze setkání nebo během letních měsíců. Pokud vám udělá nový svrchní kabátek s mnoha popsány vylepšeními radost, budeme rádi. Zároveň při té příležitosti musím připomenout, že do tak zásadní rekonstrukce jsme se pustili po důkladné přípravě, s modlitbou a s finanční podporou mnoha drobných i větších dárců. Také nám „vyšly“ některé granty. Z pěti milionů přímých plateb profesionálům, ke kterým můžeme připočítat statisíce korun z dobrovolně odpracovaných hodin kluků a děvčat a jejich rodičů z *Radosti*, zůstává pro rok 2005 dluh ve výši necelého miliónu korun. Dále ovšem není dořešeno vytápění, vybavení nábytkem a mnoho dalších věcí. Víme, že je to práce na léta. Pokud jakkoli přispějete, bude to pro dobrou věc. Dozadu i dopředu děkuje a žehná vám i vašim

P. Martin Holík.

P.S.: Na internetu je nyní k dispozici virtuální fotoprohlídka i s vysvětlivkami. Napište www.taborradost.cz, klikněte na odkaz *Prohlídka budovy*. Je zde zachycen stav v srpnu 2004. V listopadu úspěšně proběhla kolaudace, budeme se snažit připravit prohlídku novou, aktuálnější.

Poděkování

To hlavní, co chceme v tomto Zpravodaji vyjádřit, je poděkování vám všem, kteří jste náročnou přestavbu podpořili, ať už prací, radou, penězi nebo

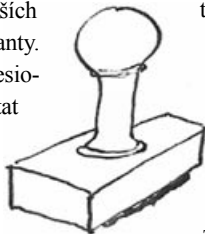
Instalace bleskosvodu – P. Prokop Diviš by měl radost

modlitbou. Je dobré hledět do minulosti, je prozíravé plánovat budoucnost, ale jen hlupák by opomněl přítomnost a ochudil se tak o radost a naději, které jsou z vaší podpory silně znát. Děkujeme za to, že můžeme společně vytvářet jedno živoucí společenství. Děkujeme vám a odměnu za vaši štědrost poručíme do rukou Pánu.

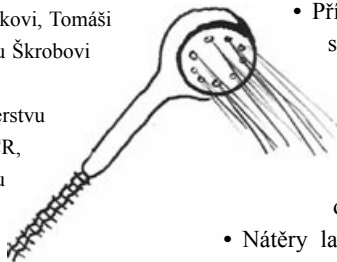
Hrubá přestavba již je hotova. V příštím roce ale zbývá ještě uhradit firmě A&K 800 000 Kč za část prací, jež budou dokončeny začátkem roku 2005, a cca 400 000 Kč za jiné stavební a dokončovací práce. Prosíme, pomozte tento projekt dokončit!

Zvláštní díky:

- Projektantské kanceláři Projekta Trutnov.
- Stavební firmě A&K, která se s rychlostí a pružností nelehkého úkolu ujala.
- Bývalému táborníku Antonínu Brtníkovi, který za cenově výhodných podmínek dodal dřevěná eurookna.
- Manželce bývalého táborníka Hele Hanákové za zdarma vypracovaný projekt vodoinstalace.
- Tatínkovi táborníků Karlu Matyskovi za cennou konzultaci, poradenskou a materiální pomoc.

- Bývalému táborníku Jiřímu Kalábovi za cennou konzultační, poradenskou a materiální pomoc.
- Bývalému táborníku Jiřímu Plevovi za provedení elektroinstalace se slevou na materiálu a práci.
- Současným vedoucím, rodičům a táborníkům za jejich obětavou práci po dobu přestavby, za její organizaci pak jmenovitě poděkování otci Františku Fráňovi, Josefu Rousovi, otci Martinu Holíkovi, Tomáši Holíkovi, Josefu Fišerovi, Ludvíku Škrobovi a Janu Valouškoví.
- Za finanční pomoc Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ČR, Jihomoravskému a Pardubickému kraji, městům Brno, Rousínov a Velké Meziříčí a městským částem Brno - Židenice a Brno - střed.
- Sdružení Neratov za sponzorské zapůjčení nákladních aut a provedení výkopových prací.

Co ještě se podařilo v roce 2004 vybudovat a pořídit

- Nové sociální zařízení pro chlapce a pro děvčata
- Druhá horolezecká stěna a sedací úvazy a bezpečnostní prvky pro horolezeckou přípravu
 - Přístřešek na „Trafiku“ – samoobsluhu s pohledy
 - Nová venkovní chlapecká umývárna a její vydláždění
 - Rekonstrukce vodovodního rozvodu včetně pořízení a zabudování dvou tlakových čerpadel
- Nátěry laviček a stolů, případně jejich nutné výměny
- Pojízdny stojan na tácy a 20 plastových táců na potraviny
- Velikonoční medaile pro děvčata

Výsledky hospodaření za rok 2004 – ROZVAHA – ke dni 31. prosince 2004

Číslo účtu	Název účtu	AKTIVA v Kč	PASIVA v Kč
022	Samostatné movité věci a soubory	75 804,30	0,00
0221	Zařízení pořízené z investiční dotace MŠMT	405 064,00	0,00
028	Drobný dlouhodobý hmotný majetek	126 715,00	0,00
029	Ostatní dlouhodobý hmotný majetek	35 269,00	0,00
082	Oprávky k movitým věcem a souborům	0,00	157 638,90
088	Oprávky k drobnému dlouhodobému majetku	0,00	126 715,00
089	Oprávky k ostatnímu dlouhodobému majetku	0,00	17 634,50
112	Materiál na skladě	7 860,00	0,00
211	Pokladna	18 178,50	0,00
2211	Běžný účet u ČSOB	139 257,77	0,00
2212	Běžný účet u ČSOB / Poštovní Spořitelna	118 599,89	0,00
314	Poskytnuté provozní zálohy	19 872,00	0,00
321	Dodavatelé	0,00	110,90
325	Ostatní závazky	0,00	132 560,10
3841	Zálohové platby	0,00	231 080,00
9112	Fond MŠMT investiční dotace	0,00	140 000,00
941	Rezervy	0,00	140 805,00
963	Účet výsledku hospodaření	0,00	76,06
	CELKOVÝ SOUČET	946 620,46	946 620,46

Výsledky hospodaření za rok 2004 – VÝSLEDOVKA – ke dni 31. 12. 2004			
Číslo účtu	Název účtu	NÁKLADY v Kč	VÝNOSY v Kč
NÁKLADOVÉ POLOŽKY			
501	Spotřeba materiálu	1 190 817,80	
502	Spotřeba energie	78 196,70	
5111	Opravy a udržování ústředí	714,00	
51122	Opravy hrazené Pardubickým krajem	39 151,00	
5114	Opravy a udržování rekreačního objektu	1 936,00	
51141	Údržba základních článků (dotace MŠMT)	39 054,50	
5115	Náklady na rekonstrukci objektu	2 209 631,70	
5117	Náklady na jímku	180 950,30	
5119	Náklady na rekonstrukci WC	156 156,00	
512	Cestovné a doprava dětí	242 097,50	
5180	Ostatní služby pro rekreační objekt	22 732,00	
5181	Poštovné a spoje	38 994,00	
5182	Nájemné a pojistné	69 200,00	
5183	Ostatní služby	55 164,40	
538	Daně a poplatky	3 162,00	
549	Bankovní poplatky	8 944,88	
556	Tvorba rezerv	33 500,00	
582	Poskytnuté příspěvky sdružením	649,00	
VÝNOSOVÉ POLOŽKY			
602	Platby dětí za tábor, akce, výlety		884 450,00
644	Bankovní úroky		2 328,64
68	Přijaté příspěvky členů a dárců		1 203 849,20
6910	Dotace Magistrát města Brna		48 000,00
69111	Dotace Velké Meziříčí		3 000,00
69112	Dotace Rousínov		14 000,00
6912	Dotace MŠMT Radost 2004		600 000,00
69121	Dotace Pardubický kraj		30 000,00
6913	Dotace JM kraj		200 000,00
69141	Dotace JM kraj střecha		500 000,00
6915	Dotace MŠMT Dobrovolnictví		56 500,00
6917	Dotace MŠMT INVESTICE		778 000,00
691	MČ Brno - Židenice		36 000,00
691	Dotace od města Brna MČ Brno - střed		15 000,00
Výsledek hospodaření - zisk		76,06	
SOUČET v Kč		4 371 127,84	4 371 127,84

Investiční náklady na opravu střechy objektu a rekonstrukce WC a jímky	
<i>Položka</i>	<i>Kč</i>
Fakturované náklady za provedené práce v roce 2003	782 596,50
Fakturované náklady za provedené práce v roce 2004	2 470 723,50
Nepřímé náklady stavby 03 - 04	530 000,00
Na dokončení postkolaudační práce, vybavení	1 230 000,00
Celkem	5 013 320,00
V roce 2005 bude nutné uhradit	1 230 000,00

Aktuálně pro rok 2005

Termíny běhů Tábora Radost 2005

- **I. běh** tábora od soboty 2. do soboty 16. července 2005
- **II. běh** tábora od soboty 16. do soboty 30. července 2005
- **III. běh** tábora od soboty 30. července do soboty 13. srpna 2005
- **IV. běh**, Tábor Jitřenka od soboty 13. do soboty 20. srpna 2005
- **V. běh**, Tábor rodin od neděle 21. do soboty 27. srpna 2005

Jak se přihlásit na tábor?

Tábory jsou organizovány Střediskem Radost na samotě Amerika u obce Klášterec nad Orlicí. Jedná se o stanový tábor v Chráněné krajinné oblasti Orlické hory, který nabízí vybavení a komfort naší stále základny.

Středisko Radost připravuje program pro dvě věkové kategorie dětí: týdenní **Tábor Jitřenka** je pro děti od šesti do osmi let, **I., II. a III. běh** Tábora Radost je patnáctidenní a je určen dětem, které před táborem dovršily věk devět let a nepřesáhly patnáct let. Výjimečně se tábora mohou zúčastnit i šestnáctiletí táborníci, pokud ovšem na náš tábor nejedou poprvé.

Jestliže chcete na Tábor Radost přihlásit děti, které k nám ještě nikdy nejely, pošlete co nejdříve písemnou žádost na adresu otce Tiška (prosíme neposílat doporučeně!): **P. František Fráňa, Barvičova 80, 602 00 Brno**, nebo elektronicky na taborradost@volny.cz. V žádosti pak ve vlastním zájmu nezapomeňte uvést **všechny** tyto údaje: *jméno, příjmení a rodné číslo dítěte, číslo běhu, na který dítě přihlašujete a případný další možný běh, vaši úplnou adresu pro korespondenci včetně telefonního čísla, případně elektronické adresy, základní informace o povaze dítěte, o vaší rodině (jména a věk sourozenců) a jakou cestou jste se o táboře dozvěděli.*

Základní informace o táborech jsou uvedeny na „infolistech“ jednotlivých běhů, které zasiláme spolu s přihláškou. Reklamacie a dotazy ohledně plateb za pobyt, informace o při-

jetí dítěte na tábor a změny běhů se vyřizují pouze písemně na výše uvedené adrese otce Tiška.

Pro rodiny s dětmi se již tradičně pořádá na konci prázdnin **Tábor rodin**. Podrobnosti o konání budou rodinám upřesněny. Případné informace lze získat telefonicky od manželů **Tomáše a Ajky Holíkových**.

Setkání během roku 2005

- **v březnu:**
 - 5. 3. Formační setkání pro členy vedení v sídle ombudsmana v Brně
 - 11. – 15. 3. setkání o jarních prázdninách
 - 23. – 28. 3. Velikonoční duchovní obnova
- **v dubnu:**
 - 29. 4. – 1. 5. první rodičovské pracovní setkání
- **v květnu:**
 - 6. – 8. 5. druhé rodičovské pracovní setkání
- **v červnu:**
 - 3. – 5. 6. rádcovský kurz
 - 17. – 19. 6. první červnové pracovní setkání
 - 24. – 26. 6. druhé červnové pracovní setkání
 - 27. 6. – 1. 7. stavba tábora
- **o prázdninách:**
 - 13. 8. úklid po velkých táborech
 - 20. 8. úklid po Jitřence
 - 28. 8. celkové sklizení tábora
- **v září:**
 - 9. – 11. 9. první zářijové setkání
 - 23. - 25. 9. druhé zářijové setkání

Poznámka: Termíny setkání jsou pouze předběžné. Ve vlastním zájmu sledujte prosíme naše internetové stránky a zařídte se podle zasláné pozvánky. Na každý podnik pořádaný Střediskem Radost je potřeba se řádně a včas přihlásit!

Jak se přihlásit na setkání?

A. Pracovní setkání pro dětské členy sdružení a také pro jejich rodiče a všechny příznivce

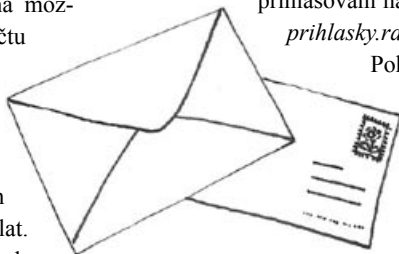
Je nám jasné, že každý z vás má možnost aktivně se podílet na bezpočtu ušlechtilých aktivit. Naše sdružení nemá žádného stálého zaměstnance; co si uděláme, to máme, co neuděláme, to prostě není. Nikdo z těch, kdo se dětem věnují, nepobírá od sdružení plat. Veškeré pedagogické, duchovní, zdravotní a technické zajištění na táborech i na akcích během roku provádějí obětaví lidé dobrovolně a bez nároku na odměnu. Prosíme o pomoc ty z vás, kteří chtějí a mohou přidat něco ze svého času, z profesních znalostí a dovedností k našemu společnému dílu. Nechceme-li cenu táborů Radost neúměrně zvyšovat, potřebujeme od vás dobrovolnou práci. Stravu, pro všechny jednotně připravovanou, a skromné ubytování zajišťujeme zdarma.

Naše stálé spolupracovníky a pomocníky pravidelně informujeme o plánovaných pracovních setkáních písemně či elektronicky. Není však v našich silách obsáhnout všechny nové ochotné pomocníky. Rádi vás na Americe přivítáme. Přijďte a přijďte se podívat na místa, kde budou vaši blízcí prožívat kouzelné dny tábora.

Pokud se rozhodnete přijet pomoci, ohlaste nám svou účast předem, a to nejlépe alespoň týden před konáním pracovního setkání. Usnadněte nám přípravu organizace práce, ubytování a zajišťování stravy. V přihlášce prosíme uvádějte počet osob, které přijedou, a kolika dnů setkání se budou moci zúčastnit. Nezapomeňte uvést svou kontaktní adresu s telefonním číslem pro případné spojení s vámi. Pokud byste chtěli nabídnout své profesní dovednosti a znalosti, uveďte to v přihlášce také. Budete-li mít volné místo v autě a budete ochotni

jej nabídnout, rádi tohoto využijeme pro případné zájemce, s nimiž byste mohli mít společnou cestu.

Přihlašujte se na níže uvedené adrese **Střediska Radost (manželé Holikovi)**. Nejlepší je využít e-mailovou schránku určenou pouze pro přihlašování na akce během školního roku: prihlasky.radost@seznam.cz.

Pokud přijedete na celou dobu konání setkání některým z hromadných dopravních prostředků, proplatíme vám cestovné. Od vás k tomu potřebujeme jízdenky nalepené na listu papíru formátu A4, na který napíšete název nástupní a výstupní stanice a jména a příjmení všech cestujících, kteří s vámi přijeli. Pokud přijedete autem, ve kterém přijedou nejméně tři osoby schopné práce, je k proplacení benzínu potřeba vyplněný cestovní příkaz a kopie technického průkazu vozidla.

B. Formační, duchovní a rekreační setkání táborníků a členů vedení pro zvané

Formace, duchovní růst, posílení ducha i těla, rozšiřování vědomostí a osvojování si nových dovedností potřebných pro táborový život se děje na zvláštních setkáních pouze pro zvané členy našeho společenství. Tyto podniky se konají většinou v blízkosti významných událostí liturgického roku a mají převážně duchovně rekreační a vzdělávací ráz. **Pokud není určeno jinak, je nutné se na akce tohoto typu přihlásit nejpozději týden předem.** Pokud vám nepřišla přihláška, napište nám, že máte zájem se zúčastnit. V poslední době rozesíláme pozvánky v první řadě těm, kdo jakkoli reagovali na výzvu – pozvání k předchozím setkáním.

Prosíme, pokud vám dojde pozvánka, přečtete si pečlivě údaje, které jsou v ní obsažené, vyplňte přiložený přihlašovací lístek a pokud možno jej ihned pošlete nazpět. Pošlete jej

v každém případě – nepojedete-li, víme, že vám pozvánka v pořádku došla. Pokud lístek nepošlete vůbec, vystavujete se nebezpečí, že vám už žádná pozvánka nebude zaslána a vaše místo bude nabídnuto jinému zájemci. Podmínkou pro čerpání dotace na pobyt je, že v přihlášce uvedete jméno i příjmení, datum narození a přesné bydliště a dále osoby mladší 18 let pošlou či přivezou souhlas rodičů s pobytem na setkání (stačí na korespondenčním lístku).

Přihlašovací lístky posílejte na adresu **Střediska Radost**, která je na nich předtištěna, nebo elektronicky na adresu: prihlasky.radost@seznam.cz. Pokud budete potřebovat na poslední chvíli přihlášku jakkoli upravit, použijte telefonní číslo manželů Holíkových.

Na co se chystáme v roce 2005

- nezbytné pokračování stavebních prací, dovybavování obytných a skladovacích místností, obložení stupňů na schodištích protiskluzovým materiálem, úpravy zdí a podlah v původních částech budovy, rozvody topení, dokončení elektroinstalace, vodoinstalace, odpadů, větrání, zateplení dveří, osazení některých oken mřížemi
- opravy ve sprchách, nutné opravy venkovních stolů a lavic
- terénní úpravy
- případná realizace velkého bazénu (podle možnosti získání účelově vázaných peněz)
- pořízení dvou terénních infrazářičů, přileb na slaňování, minigolfu, prolézačky na způsob tunelu, triček pro rozhodčí na táboře

NAŠE SPOLEČENSTVÍ

Členství ve Středisku Radost

Středisko Radost je občanské sdružení dětí a mládeže, které zároveň pracuje pro děti a mládež. Sdružuje táborníky, členy vedení a všechny ty, kteří sdružení podporují – příbuzné a přátele táborníků, tedy samozřejmě i dospělé.

Bez finančního, technického a právního zájmu by činnost občanského sdružení, tedy hlavně pořádání táborů a víkendových akcí pro mládež, nebyla možná. Získávání dotací a grantů závisí na počtu členů sdružení.

Členové sdružení podle svých možností přispívají finančními i věcnými dary nebo dobrovolnou prací. Výše ročního členského příspěvku je 100 Kč pro děti, 150 Kč pro dospělé starší 18 let. Členové sdružení také šíří dobré jméno Střediska Radost.

Z členství vyplývají rozličné výhody, například snížení cen při pobytových akcích, účast na duchovním společenství Radosti a dalších hmotných a duchovních dobreh. Sdružení informuje členy o své činnosti prostřednictvím tohoto Zpravodaje.

Výroční shromáždění členů – obce

Roku 2005 se toto setkání uskuteční dne 30. dubna 2005 ve 14 hodin na naší stále základně Radost na Americe v Klášterci nad Orlicí. Tímto zveme všechny členy Střediska Radost k účasti.

Program:

1. Zahájení, jmenování zapisovatele a volba ověřovatele zápisu, návrh na schválení programu.
2. Schválení účetní uzávěrky.
3. Zpráva kontrolní komise.
4. Schválení programu s rozpočtem na rok 2005.
5. Různé, diskuse, závěr.

Prosíme vás, abyste svou případnou účast oznámili na adrese Střediska Radost.

Náš otec Tišek aneb Jak to bylo s Radostí

Pokud přijde mezi nás nový člověk nebo když někdo poprvé dorazí na Ameriku a pozná, jak to tam vlastně vypadá, může snadno nabýt dojmu, že je všechno tak samozřejmé, že různá zařízení a stavby existují už léta. Návštěvník či novopřicestovaný táborník bere jako hotovou věc, že události na Americe plynou samy od sebe a jsou jen nepatrně korigovány, že se všechno dění jaksi přirozeně odvíjí jedno od druhého a to bez nějakého zjevného působení.

Dílo Radost je dobře organizováno a zajišťováno, ale mýlil by se ten, kdo by si myslel, že život střediska řídí četa placených pracovníků, že vše jde „samo“. Už od počátků je cesta vedoucí na Radost stavěná na základech nespočetných modliteb mnoha lidí, díky statisícům hodin práce za „Pán Bůh zaplat“, za pracně sháněné korunky – kdy mnohdy bylo dáváno z nedostatku. Jak ale náš život v Radosti na Americe vlastně začal?

Bůh promluvil do srdce chlapci Františkovi, kterému jeho kamarádi

neřekli jinak než Tišek. Na úplném počátku se Tišek staral o kluky ministranty z kostela svatého Augustina v Brně. Skauting byl po válce zakázán, ale v podobném duchu šlo podnikat ledačco dobrého. Kluci spolu byli ve hrách, modlitbě a sportu, podnikali výlety a intenzivně prožívali události liturgického roku. Chlapců přibývalo, výlety se měnily na vícedenní, o prázdninách Tišek organizoval puťáky – tehdy to ještě bez potíží šlo v divočině Jeseníků. Po čase bylo čím dál tím náročnější putovat ve skupině a přitom zajišťovat všechno

potřebné. Tišek začal pátrat po nějaké možnosti stálého místa, kde by spolu s chlapci mohl zakotvit. V oblasti Jeseníků se nic nenašlo, proto byl okruh poptávání se po nějaké chalupě s kusem louky rozšířen i na jiné kraje.

Podářilo se a lesní zákoutí na samotě Amerika v létě poprvé s úzaselem hledělo na dovádění party kluků. Nikdo si už dnes přesně nevzpomene, kolik práce, potu a krve stálo opravování staré chalupy a zajišťování potřebného, aby každoročně mohl být v létě tábor. Mnozí rodiče a táborníci, kteří v začátcích konání táborů Radost odvedli velký

kus práce, už rozbili svůj stan v Božím království.

V pohnuté době roku 1968 se Tiškovi splnil jeho životní sen – po letech tajného studování byl vysvěcen na kněze. Teď mohl svým chlapcům přibližovat Ježíšovu radostnou zvěst naplno! Ale režim opět silně přitlačil na nekomunistické aktivity, které nakrátko mohly svobodně žít. Otec Tišek se ale nezalekl, vždyť už dávno Bohu slíbil sebe sama, a to bez výhrad. Zase pořádal pro kluky různá setkání, vybíral si z jejich středu pomocníky, organizoval duchovní a praktickou

formaci. Během roku se jezdilo na Ameriku budovat, modlit se, těšit se z půvabů přírody hor, žít pospolu v bratrském společenství. Venku se v době modlitby potulovaly hlídkující postavy starších kluků, aby v případě objevení jakékoli cizí osoby dali do chalupy echo k uklizení všech věcí potřebných při slavení mše svaté. Byla to doba, kdy nás hrozba nebezpečí prozrazení a přesvědčení o cennosti a úžasné kráse víry neuvěřitelným způsobem spojovala. Dnes už se to všechno zdá tak vzdálené, že se těžko dá uvěřit, jaké tvrdé

časy za komunismu panovaly. „Odvážnému štěstí přeje“, praví české přísloví, a otec Tišek nás o jeho platnosti mnohokrát přesvědčil. Nikdy nedal najevo, že by se bál zloby estébáků a působení komunistických zločinců. Přesto se bál – jen on sám by mohl říci, kolik bezesných nocí a stresu prožil v úzkostech za všechny, kdo mu byli svěření.

Navenek byl tábor Radost podobný tehdejšími táborům pionýrským. Zdánlivě

je i v horlivosti předčil. Co patřilo císaři, to přichozím bilo do očí, co patřilo Bohu, to přecházelo do dětských srdcí ve skrytosti. Na druhou stranu dokázal Tišek vytěžit z nutného zabezpečení tábora všechno kladné. Například pionýrský znak pro nás nebyl symbolem komunistických dětí, ale připomínkou toho, čím jsme žili – kniha byla biblí, státní vlajka předzvěstí Božího království – vlasti, kam usilujeme dojít, a plameny připomínaly Boží trojici s ohnivou silou Ducha svatého. Uvnitř tábor žil skrz naskrz plným životem, formace běžela na plné obrátky. Nejspolehlivější děti a vedoucí se účastnili slavení mše svaté. Družiny se společně pod vedením svých rádců každý den ráno a večer modlily. Duchovní společenství doplňovalo sportování, hraní her – tehdy nás z lesa ještě nikdo nevyháněl – výpravy do přírody, získávání praktických dovedností, jak tábornických, tak znalostních v různých zajímavých oborech. Táborníci a členové vedení tvořili povětšinou těsné, bratrské společenství. Jádro tohoto společenství jezdilo na Ameriku i během roku. Z něho vyrostlo mnoho zajímavých osobností, které působí v současné době v „americkém duchu“ i na jiných místech.

Na sklonku roku 1989 se začaly dít věci. Konec komunistické totality, církev u nás dostává konečně

Otec Tišek s dětmi z Jitřenky u venkovních stolů

své biskupy a členové skryté církve vystupují z anonymity. Také otec Tišek a jeho dva odchovanci – otec Josef Suchár (táborovým jménem Zajíc) a otec Martin Holík se jdou přihlásit otci biskupovi Cikrlemu do služby. Otec Tišek přichází v roce 1990 do Králík na faru k sv. Michalovi, otec Josef pomáhá ve farnosti Kunvald a otec Martin je ustanoven farářem ve farnostech Brno - Žebětín a Kohoutovice.

Tišek však brzy dostává nový úkol: uvést v život konvikt Biskupského gymnázia v Brně a působit zde jako spirituál. Díky Tiškovu úsilí mimo jiné přichází do táborového společenství vlna kluků „konviktáků“, z nichž se mnozí stávají oporou vedení táborů Radost, od roku 1993 do dneška.

V roce 1993 dochází ve vedení Biskupského gymnázia ke změnám. Jeho obětavý zakládající ředitel Dr. Petr Hruška je odvolán, téměř současně je diecéznímu knězi otci Tiškovi vedením jezuitského řádu nabídnuto pouze místo pomocného vychovatele a údržbáře a znemožněno setrvat v jeho duchovní a výchovné službě a odchází i řada vyučujících. Biskup Vojtěch pověřuje otce Tiška novou funkcí spirituála a rektora konviktu a zástupce ředitele v nově zřizovaném Biskupském

gymnázium ve Žďáře nad Sázavou, stává se také duchovním vedoucím Kolpingova díla České republiky. Na tábory Radost přichází další vlna dětí a mladých – žďárských gymnazistů, kteří dnes už tvoří část vedoucích.

Změny ve státní správě a možnost získávat finanční prostředky pro neziskovou činnost byly příčinou založení občanského sdružení dětí a mladých v roce 1994. Pojmenováno bylo Středisko Radost. Jeho prezidentem se stává otec Tišek, zástupcem otec Martin Holík. Táborníci, jejich rodiče, členové táborového vedení, bývalí táborníci a všichni přátelé a příznivci se mohou stát členy sdružení. Od té chvíle přibývá otců Tiškovi a jeho spolupracovníkům další hora práce – shánění dotačních peněz prostřednictvím projektů. Tato práce s projekty, jejich vypracováváním, podáváním, uskutečňováním a vyúčtováním trvá stále a je bohužel stále náročnější a složitější.

Není možné nezmínit, jak to bylo se zakládáním našeho jediného křesťanského rozhlasu. Myšlenka Radia Proglas se narodila v srdcích otce Stanislava, otce Martina a otce Tiška. Byla vyslovena při jedné z návštěv otce biskupa Hrdličky na Americe, když rozmlouval s Tiškem, s tehdy ještě jen vedoucím Martinem, s Agim – Stanislavem Beránkem a s dalšími vedoucími. Dřevěnou lavičku, na které tehdy seděli, už dávno rozhodl zub času, ale místo je stále stejné – pár metrů od javoru, pod nímž byla slavena nejedna utajovaná mše svatá. Více a rozhodně přesněji by to pověděli oni sami. Jistotou je, že Radio Proglas vzniklo a od roku 1995 vysílá až dodnes. Otce Tiška z jeho vysílání znají především děti, protože je také spoluzakladatelem biblického soutěžení pro děti – „Proglaso“. Vždyť podobné soutěže a kvízy pro nás na táborech často připravoval! Ani dnes pro něho není problém usednout do studia a klást volajícím dětem záladné otázky z Písma.

Program a podoba táborů se během let mění. Tišek usiluje o stále prolínání duchovních prožitků a náboženské formace s co možná nejdynamičtějšími hrami, sportem a ušlechtilou zábavou. Cha-

rakter táborů Radost by se snad dal vyjádřit jako úsilí být a žít pro děti tak, aby poznaly, že život s Kristem je úžasné dobrodružství, ukazovat jim, že i v jednadvacátém století je moderní, zábavné a krásné žít jako křesťan. Sám věřím, že je tomu tak, neboť jsem byl tvarován....

Rolf - Jožka Fišer

Novinky

Rozhlasový růženec v novém čase!

Pokud jste si už zvykli připojit se k modlitbě růžence přenášené Radiem Proglas, jsme my brněňští velmi rádi. Ale pozor, od nového roku je pro naše společenství vyhrazen nový čas – **každá čtvrtá středa v měsíci** v tradičním čase, tedy od 18 hodin. To znamená 27. 4., 25. 5., 22. 6. atd. Těšíme se opět na společné schůzky ve studiu Maria v Radiu Proglas. Kdo tam netrefí, ať neváhá a na Komenského náměstí (blízko České) nasedne na trolejbus č. 39 a jede až na konečnou tak, aby byl ve studiu nejpozději v 17:40. A pokud je pro vás dojezd do

Brna nemožný, spojte se s námi alespoň prostřednictvím modlitby u zapnutého přijímače.

Film „O Radosti“

Někteří táborníci doma možná vyprávěli, že se jim na táboře nebo na setkání „pod nohama pletl“ televizní štáb. Tehdy to možná znělo neuvěřitelně, ale nedávno vyšel z dílny ostravského studia Telepace čtyřiaadvacetiminutový dokument O Radosti. Filmaři vedení o. Leošem Ryškou, SDB natáčeli v roce 2003 i 2004 a snažili se zachytit táborový rej, atmosféru na setkáních během roku, svědectví lidí a historii společenství Radost. Že se jim to opravdu podařilo, se můžete sami přesvědčit. Film vyšel na videokazetě VHS i DVD. Budete si jej moci odvézt ze setkání nebo si o něj napište na e-mailovou adresu prihlasky.radost@seznam.cz nebo na adresu manželů Holíkových.

Kniha „K plnosti“

V roce 2004 vyšla v nakladatelství Cesta kniha rozhovorů Jana Mazance s otcem Stanislavem Krátkým. Otec Stanislav je příznivcem společenství Radost od jeho počátku, v knize je také Americe věnována jedna kapitola. Kdo se s otcem Stanislavem někdy setkal, ví, že je jako studnice elánu a Boží moudrosti. Kniha K plnosti vám jej může přiblížit, jak jej třeba ještě neznáte.

Uznání

S potěšením oznamujeme, že otec Tišek za Středisko Radost převzal v září 2004 z ruky ministryně školství statut Uznané nestátní neziskové organizace pro oblast práce s dětmi a mládeží ve volném čase. V naší zemi jich je jen 16. Více na www.msmt.cz.

Kolaudace

Radujeme se z toho, že v listopadu roku 2004 bylo stavebním úřadem v Žamberku vydáno kolaudační rozhodnutí, kterým se k užívání povolují nově zrekonstruovaná část budovy a nová jímka odpadních vod.

Internet

Do společenství Střediska Radost můžete nahlédnout i prostřednictvím internetu, kde se dozvíte více o našich aktivitách. Příběhy, vzpomínky a také fotografie z táborů a ze setkání, které sdružení pořádá

po celý rok, popisují veškeré dění Střediska. Na táborových stránkách naleznete termíny chystaných letních táborů a také setkání pořádaných během roku.

Letos nás najdete **na nové adrese**

<http://taborradost.cz>. Pokud se vám zdá, že na táborových stránkách něco schází nebo byste se s námi chtěli podělit o své zážitky, myšlenky nebo nápady, napište nám o tom. Děkujeme.

*Joy & Sokol - táboroví vedoucí,
správci www stránek*

Kolín nad Rýnem 2005

Po Torontu tedy opět v Evropě! Papež Jan Pavel II. zve mladé na setkání s mottem „Přišli jsme se mu poklonit“. Světový den mládeže počítá s možností pobytu v německých diecézích od 11. do 15. srpna 2005 a pak s programem v samotném Kolíně nad Rýnem od 15. do 21. srpna. Organizace přihlašování a pobytu českých poutníků se děje na úrovni diecézí.

Proglas vysílá desátý rok

Sklička do mozaiky

Určitě znáte krasohled – něco jako dalekohled, tenhle ale plný barevných skliček, jejichž překlápením vznikají nové a zajímavé obrazce. Podobně to vypadá i s vysíláním Proglasu směřujícím k ouškům menších a malých posluchačů.

Každý den večer v 18:45 je čas na *Večerní zíváček* - modlitbu a pohádku na cestu do postýlek (aspoň pro některé). Během školního roku vysíláme pro kluky a holčičky také od pondělí do pátku od 6:45. Připravena je modlitba, soutěžení s nejrůznějšími tématy (místy se dá i něco dozvědět) a zajímavé informace.

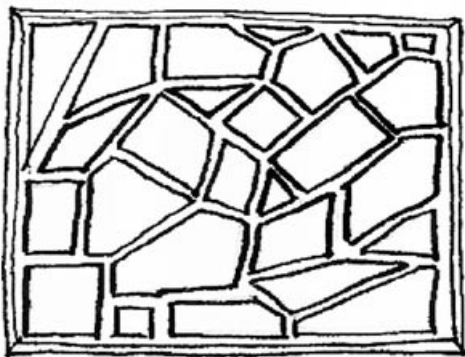
Skládat skličko ke skličko v mozaice světa kolem nás se snaží týdeník *Barvínek*. Cesty do světa dospělých i dětí, nahlížení za dveře, kam se jen tak nepodíváte, rozhovory se zajímavými lidmi – to vše nabízíme každé úterý v 16:00 a v sobotu

od půl desáté. Třetí úterý v měsíci je vyhrazeno telefonickému riskování s možností zisku zajímavých cen.

V postní době je připraven cyklus věnovaný starozákonním postavám – jen se nebojte, že by nešlo o něco aktuálního. Na jejich životě si budeme ukazovat, jak se dá spolupracovat s Bohem a řešit ty nejsoučasnější problémy.

Knižky plné dobrodružství otevíráme každou sobotu ve 14 hodin.

Sváteční den láká hodinu před polednem výletem do tajů Starého a Nového zákona – biblickým kvízem *Proglas*. Můžete sem telefonovat i psát

a hlavně získat nové poznatky z Bible. V časném odpolední, ve dvě, vás zveme k toulání se pohádkovým světem a večer k *Modlitbě rodin* o šesté.

A k tomu všemu se patří přidat, že máme vás, menší posluchače, rádi. Těší nás o vás a hlavně s vámi mluvit, dozvídat se, co vás trápí a z čeho máte radost, zkoumat, co si myslíte a o čem uvažujete. Už brzo snad dostaneme víc prostoru také na internetových stránkách rádia. A tak se těšíme na setkání s vámi tam nebo na rozhlasových vlnách.

Pro ty starší, -náctileté, vysíláme ve středu od čtyř odpoledne *Rozhlasové městečko*. A vás ještě starší rádi lákáme k poslechu úterního týdeníku pro mladé duše, *Do života* (od 16:00) nebo středeční *Noční cukrárny*. Ta se otevírá ve 22:30. Hudbymilovní si nenechají ujít oblíbenou skupinu nebo zpěváka, a to ve všední dny v 19:15 v pořadu *Jak se vám líbí...?* Vybrat si můžete předem na stránkách www.proglas.cz. *Slyšte, lidé* je hudební výběrový pořad. Ladte v sobotu v 19:15, opakování je následující úterý v 16:55 a v pondělí nad ránem, ve 3:00. Hitparáda *Kolem se toč* se v předpremiéře roztáčí v 00:05 v neděli, premiéra je týž den v 19:00, opakování v pondělí v 16:55.

Lucie Endlicherová a Milan Tesař

A co ještě

Loňský rok byl pro Proglas velmi úspěšný. Ke stávajícím sedmi FM vysílačům přibýly tři nové:

České Budějovice 92,3 MHz, Tábor se zvýšeným podílem vysílání BBC 88,7 MHz a Písek 89,5 MHz. Všechny už vesele vysílají.

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání Proglasu prodloužila licenci na dalších osm let - do června roku 2015; distribuce a vysílání DVB-S přes satelit Eurobird zůstávají zachovány.

Nejen to, v závěru roku 2004 Proglas obdržel licenci na provozování vysílačů Velké Meziříčí 100,6 MHz a Žďár nad Sázavou 104,0 MHz, odkud pochází mnoho táborníků Radosti. První z vysílačů je už v provozu, druhý v době čtení těchto řádků už jistě také. To ještě není všechno. **V lednu 2005 přidělila RRTV Proglasu další tři kmitočty - pro Třebíč 96,4 MHz, pro Znojmo 107,2 MHz, pro Valašské Klobouky 104,2 MHz. Rádi bychom je zprovoznili do léta 2005.**

Proglas se chystá k přechodu na digitální zemské vysílání T-DAB nebo DVB-T (to pro nás už pátým rokem provozuje v Praze firma CDG). Po zvládnutí mnoha úskalí a počáteční finanční nejistoty bychom pomoci některé z digitálních cest mohli pokrýt během několika let celou naši zemi.

I na jiném místě Zpravodaje je zmínka, že za toto dílo, za dílo střediska

Radost i za další

aktivity lidí se můžeme společně modlit vždy čtvrtou středu v měsíci v 18:00 v Proglasu (dosud to bylo první pondělí v měsíci).

Děkuji předem všem, kteří nějak přiložili nebo přiloží „ruku a srdce“ k dílu.

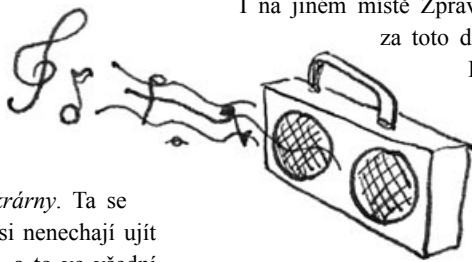
P. Martin Holík

Dopis

Milí mladí přátelé,

dovolte mi, prosím, abych Vám taky něco přidala do Zpravodaje Střediska Radost - i když vzhledem ke svému věku nejsem teta, jak mi říkáte, ale spíš prababička Vašeho tábora, kam jezdím už více než 30 let.

Víte - když Jan Pavel II. vyhlásil tento rok

Tetě Vendulce nic neujde

rokem eucharistie, vzpomněla jsem si, že vy na táboře věnujete už celá léta pozornost této nesmírně závažné skutečnosti, velkému daru, jakým je pro nás eucharistie! Musím říct, že prožívání každodenního setkání s Kristem při mši svaté na vašem táboře je opravdu neotřelé, jedinečné. Už to, že kostel je zaklenut korunami stromů a nad nimi nebeskou klenbou - každý den jinak barevnou - už to je nádhera! A jistě i to přispívá k tomu, že se při mši svaté vytváří společenství od těch nejmladších účastníků tábora - děvčat i chlapců - přes ministranty z vašich řad, kytaristy, houslisty a různé hudebníky vůbec, přes rádce, praktikanty, kuchařky i hosty, až po nejstarší členy tábora. Krásný hlas zvonu svolává všechny k setkání s Pánem...! A pak už se váš zpěv provázený hudbou nese daleko do okolí přes louky a lesy. Chvála Bohu za to! Všichni se účastní, zdá se, že nejsou mezi vámi pasivní posluchači, celé prostředí

přímo každého nutí prožívat mši svatou naplno! Jistě i tady bude možno v tomto roce eucharistie, aby rádkyně, rádcové i kapitáni a xpraktikanti dokázali svěřenou družinu podněcovat k pozornosti a aktivní účasti. Je taky nádherné - a ocenit to zvláště ti, kdo to doma ve farnosti nemají, že se mezi Vámi najdou skvělí zpěváci a zpěvačky, kteří dokážou krásně zpívat žalm, mezizpěv a přiblížit tak nám všem jeho hloubku a smysl.

Vy všichni mladí doufám dovedete ocenit, že kněží, kteří k vám hovoří - ať je to otec Tišek, otec Martin i další, kteří za vámi na tábor přijíždějí, že všichni dokážou mluvit vám srozumitelným jazykem, moderním způsobem o vašich problémech, o tom, co vás čeká anebo s čím se potýkáte... Je to velká škoda, že zatím nikdo soustavně nezaznamenává promluvy při táborových mších - za celá ta léta už by to byl tlustý svazek myšlenek pro mladé, o mladých a s mladými! Celá bohoslužba slova na táboře vede k tomu, aby všichni poslouchali Boží slovo ve čteních, evangeliu i promluvě. A když na to pak reagujete v neděli společným Věřím a pokaždé radostným, jásavým HOSANA - je to obrovská krása vidět vás mladé při hromadném tleskání, při pohybových písničkách vůbec, kdy děkujete a kdy celé tělo je zapojeno do chvály Boha! Nádhera!

A když při pozdravení pokoje utvoříte ten nezapomenutelný kruh rukou při písničce Šalom, kdy úsměvy přeskakují od jednoho k druhému...

Je taky nádherné, že většině z vás táborníků je jasné, že prožít setkání s Kristem ve mši svaté a nepřijmout jeho Tělo, by bylo přinejmenším nelogické! A tak je to velká krása, když si pro Krista přichází prakticky celý tábor! Mám z toho vždy nesmírnou radost - zvláště když znám kostely, třeba u nás na severu, kde si přichází pro tento velký dar jen málo lidí.

A tak vám děkuji za krásné chvíle na vašem táboře při prožívání mše svaté a přeji vám všem, abyste letošní Rok eucharistie využili ještě víc k prohloubení osobního vztahu každého z vás k tomu velkému Kristovu daru - ke mši svaté. Abyste si znovu a ještě víc uvědomili podstatu i všechny její závažné části. A protože máte mezi

sebou i mladší, bylo by možná dobré vymyslet něco přitažlivého a nápaditého, jak jim přiblížit všechno to důležité, abyste na mši všichni přicházeli rádi, abyste se jí účastnili opravdu aktivně a odcházeli pak k táborovému programu obohaceni a naplněni velkou radostí a novým elánem.

Zdraví Vás všechny teta a prababička
Vendulka.

*Věnceslava Fišerová,
maminka a babička táborníků*

Jiná brána

Je ještě jiná brána,
tam nedaleko Zemské, v Orlických horách.

Tou branou možná prochází se zrána,
když vstáváš před budíčkem postě,
anebo cestou z kopce
a na dně tůňky překročíš ten práh?

Ne, není to tak prosté.

Snad ani nemá název
nebo kvůli utajení
říká se tábor...

Na noční hlídce opakoval sis desátky,
když nad tebou přešla klenba...

a ani tak to není!?

Kdo tudy prošel,
ten Vám nepoví to!

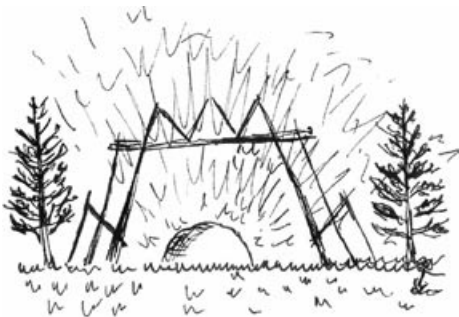
Kdo branou prošel, nevrátí se zpět.

...když nohy v trávě zebou
tak zvolna stane se,
už nejdeš sám s sebou.

To je ta brána,
jíž vchází se ještě na zemi
do Království Pána.

Myslím že zjistil jsem to u vody,
do proudu řeky, zdá se mi,
odkládá Tvůrce
vyměněná srdce,
mezi kameny.

Petr Novotný, tatínek táborník

Setkání ve vzpomínkách přímých účastníků

Silvestr laudetur

Tak tohle byly ty nejkrásnější vánoční prázdniny, jaké jsem kdy zažila. Naše šestidenní setkání na Americe bylo ve znamení českého velikána Jára Cimrmana a „Dobytí severního pólu“. Taky jsme se tam pokoušeli dostat a výsledek se brzy dostavil: povedlo se! My všichni jsme byli rozdělení do menších skupinek, které se jmenovaly například Óóó, Uršulinky, Emani atd. Nejlepší den byl ale Silvestr: dopoledne jsme vytvořila /my děvčata/ menší manufakturu na výrobu chlebiček. A že jich nebylo málo, přes 700! To se může zažít jen na Americe. Při všem nás z rádia neúnavně doprovázel Marek Eben a jeho medvídek Pú. Když byly přípravy na večer hotovy, šli jsme všichni ven a dováděli ve sněhu i na sněhu. Napadlo totiž skvělých 20 až 30 centimetrů prašánku! I když moc nelepil, vyrostlo na „klučičím náměstíčku“ několik staveb.

Pravá oslava Silvestra však začala až večer. Po modlitbě růžence venku jsme se celí promrzlí přesunuli do krásně vyhřáté kaple a začala s otcem Tiškem duchovní „příprava“ na nový rok a děkování za ten odcházející. Pak už jen mizely chlebičky z táčů. Potom jsme si zahráli několik veselých her a shlédli scénku o Sněhurce a vlkovi, který byl hluchý a ještě k tomu němý! Pak si někteří z nás vyzkoušeli, že sníh bosé nohy opravdu moc nezahřeje! Po odbití půlnoci jsme zazpívali státní hymnu a svatováclavský chorál a pak už bylo slyšet jen přitřukávání skleniček a mnoho různých

blahopřání do nového roku. Následoval ohňostroj, který přinesl mnoho radosti, pak zpívání nás všech u jesliček a pak... krásná mše svatá ve dvě hodiny ráno! Potom ještě ti, kdo vydrželi, shlédli pohádku Tři oříšky pro Popelku a pak už se opravdu jelo do Hajan.

*Seznam - Jana Viktorová (15 let),
tábornice*

Jarňáky – výprava za Půlnocí

O jarních prázdninách jsme se my Američani, převážně z Brna a okolí, znovu setkali. Letos

Formační setkání vedení 13. března 2004

Aby byli na táboře dobří vedoucí, musí se všichni neustále učit, čerpat ze zkušeností druhých a také hledat něco nového, lepšího sami v sobě. Právě k tomuto účelu sloužilo školení vedoucích v sídle ombudsmana v Brně 13. března 2004. Sešli jsme se v hojném počtu, a tak již od rána téměř plný sál se zájmem naslouchal přednáškám, které nás měly obohatit v nejrůznějších směrech.

Nejprve jsme se dozvěděli něco o bezpečnosti

práce, o bezpečnosti při hrách, sportu, na výletech... Tímto tématem nás provedl Svišť. Potom nám Jarka předala podstatné informace o zdravotnické prevenci, hygieně, první pomoci a o všem, co s tím souvisí. Otec Martin nám přiblížil důležitost práce v týmu a povzbudil nás k dobrovolnické práci, která může vytvořit mnoho krásného. Jistě víte, že v tomto roce probíhá rekonstrukce střechy

a zároveň s ní i značné části budovy. A právě o tom hovořil Pepa, který nás obeznámil se všemi novinami týkajícími se přestavby. Rolf sice nemohl pro nemoc přijet, přesto jsme díky jeho poznámkám mohli vyslechnout několik slov o hierarchii na táboře. Jako poslední následovala přednáška o ideji celotáborové hry, již se ujal Haf.

Abychom však nezahtlíli své hlavinky pouze kvantem informací a aby naši práci žehnal Pán, měli jsme v kostele u svatého Augustina mši svatou. Po ní následoval výborný oběd v nedaleké církevní cyrilometodějské škole. Takto duchovně i fyzicky posílení jsme se vrhli do dalšího programu.

Již ne příliš dlouhý čas jsme věnovali debatám v menších skupinkách (o ideji, velkých hrách, hudbě, kondičkách a sportu na táboře a jeho technickém zajištění).

Naši táborníci milují vodu v každém skupenství

jsem putovali na sever za Půlnocí. Rozdělili jsme se do čtyř skupinek, které vedli Jarlové. Během pobytu jsme sáňkovali, lyžovali, stavěli iglú a nejen to. Také se konaly norskó-švédské (řecko – římské) zápasy. Všechny skupinky mezi sebou neustále soupeřily, ale jen v určených disciplínách. Ať už jsme běhali v našem sněžném labyrintu, váleli sudy ve sněhu, nebo jsme v lese hledali tajnou zašifrovanou zprávu od Eirika, vždycky to byla velká legrace. Poznala jsem spoustu nových bezva lidiček a už se těším na další setkání.

*Zuzča - Zuzana Škrobová (12 let),
tábornice*

V užším kroužku nad dílčími problémy

Den se krátí a my, ač jsme v myšlenkách už na táboře, musíme zpět do každodenní reality. Myslím, že toto setkání bylo jedním z těch, která nám umožní prožít další krásné chvíle na Americe.

Klára Brtníková, instruktorka

Velikonoce na táboře Radost

O velikonočních svátcích všichni prožíváme to, že i přes všechna svá hrozná utrpení, Ježíš nakonec zvítězil a vstal z mrtvých. Když jsem byla menší, Velikonoce pro mne moc neznamenaly. Na větu „Půjdeme do kostela“ jsem skoro vždy odpovídala „Už zase?“. Ale když jsem se dozvěděla na svém prvním táboře, že společenství Radost pořádá i setkání během roku, neváhala jsem a hned poslala přihlášku na velikonoční setkání.

Už v autobuse jsem ale cítila, že tentokrát velikonoční svátky prožiji jinak. Když jedete na Ameriku, už v autobuse cítíte tu krásnou atmosféru. Všude, kam se podíváte, vidíte mladé lidi, kteří jedou společně prožít svátky a vytvářet společenství.

Po příjezdu jsme se ubytovali a hned začali duchovně přípravu mší svatou. Za pár dní to pro mne už nebylo „Už zase?“, ale „Už se moc těším“.

Na Zelený čtvrtek jsme se všichni zamýšleli nad tím, jak Pán Ježíš se svými

apoštoly slavil Poslední večeři a také jak se modlil sám v Getsemanské zahradě, když ostatní usnuli. Uvažovali jsme, že se i my chováme jako ti spící apoštolové. Náplní našeho osobního zamyšlení by mělo být úsilí být vždy řádně připraveni, když nastane těžká chvíle, kdy někdo bude potřebovat naši pomoc.

Na Velký pátek jsme si při modlitbě křížové cesty představovali, jak Pán Ježíš musel hrozně moc trpět, dokonce i umřel přibitý na kříži - a tohle všechno jen proto, že nás natolik miloval, že za nás zemřel, abychom byli spaseni. Mnozí z nás proto se slzami v očích řekli: „Děkujeme ti, Pane, za tvou velikou lásku!“

Na Bílou sobotu proběhla adorace, kdy se každý mohl pomodlit svoji osobní modlitbu u Ježíšova hrobu. A pak v nás byla veliká radost. Blížila se vigilie a Ježíšovo Zmrtvýchvstání. Mše se konala v našem kostele. Byl to ten nejkrásnější okamžik v mém životě. Ježíš vstal z mrtvých a my jsme spaseni. Začali jsme zpívat, tancovat, jedli jsme a pili – prostě byla to velká radost v krásném společenství.

Křížová cesta

Na Velikonoční pondělí nás kluci vymrskali a všichni dostali sladkou odměnu.

Ale když se přiblížila doba odjezdu, najednou jsem zjistila, že se mi domů vůbec nechce. Poprvé jsem velikonoční svátky prožila duchaplně, seznámila jsem se s novými lidmi a odnesla si dobré vzpomínky a zážitky.

Od té doby jezdím o Velikonočích na Ameriku pokaždé a vždy se moc těším.

Dana Žižkovská (14 let), tábornice

Květnové setkání

30. 4. – 2. 5. 2004

Na Ameriku se sjelo asi 30 ochotných a pracovitých lidiček. Přijeli strávit víkend v nádherném prostředí Orlických hor a pomoci s nutnými pracemi souvisejícími s opravou chalupy.

Hned po příchodu na toto skvělé místo, kam se vždy ráda vracím, jsme se se sestrou ubytovaly v jedné z chatkách a Rolfem jsme byly pověřeny zamést podlahu v chalupě tam, kde byla dřív předsíň.

Po večeri jsme dostali úkol trochu příjemnější: jít na procházku k Orlici a k všem dobře známé Pašerajdě. Tak se utvořila skupinka asi 15 lidí a vyšli jsme. Když jsem byla na Americe naposledy, byl podzim a listí spadené. Proto bylo pro mě přímo balzámem na duši vidět zelené louky, pole a lesy tak, jak je znám z tábora. Po procházce jsme se modlili kompletář bez kompletářů - kvůli rekonstrukci střechy byly odvezeny, ale to vůbec nevadilo. Společně jsme dali celou modlitbu dohromady.

Druhý den nás z říše snů vytáhl zpěv ptáků, slunce a čerstvý vzduch, jaký v Brně nenajdete. Při rozvíčce na louce v kraťasech se probudili i ti největší spáči. Následovala snídaně a pak hurá do práce. Rolf mi dal za úkol skládání dřeva. Dále se musela odklidit hromada sutí navršená před chalupou. Tu měla na starosti většina kluků, a když jsme se asi po třech hodinách práce šly se sestrou na hromadu podívat, připadala nám pořád stejně veliká. Nevím, jak je to možné, ale za naší přítomnosti (možná, že jsme hochy svým přístupem k práci motivovaly) se hromada začala zmenšovat

a zmenšovat, až se nám ji večer podařilo odklidit celou ...

Po práci jsme chválili Pána pod širým nebem a klenbou stromů při večerní mši sloužené otcem Tiškem. Na závěr dne si ti zdatnější a méně unavení zahráli fotbal, potom jsme se sešli v Sednici při modlitbě kompletáře a pak už si každý zalezl do svého spacáčku...

Poslední den jsme zahájili rozvíčkou, snídaní a mší svatou. Pak zase hurá do práce. Šla jsem pomoci do kuchyně své sestře a Kláře Jasovské, které se statečně ujaly přípravy oběda a dostala jsem bojový úkol: natrhat kopřivy do polívky... Po obědě, který musel snad každý děvčatům pochválit, jsme si sbalili, rozloučili se s otcem Tiškem a otcem Martinem a vyrazili na vlak.

Toto květnové setkání nás posunulo zase o kousek dál s přípravami na tábor a díky němu

Práce se nebojíme, ona se bojí nás

je každý o něco bohatší, než byl, když na setkání jel: bohatší o pěkné vzpomínky, zážitky a hlavně o vědomí, že svou prací přispěl k něčemu užitečnému, potřebnému a krásnému, jako je Amerika...

Annie - Verča Švábová (16 let), tábornice

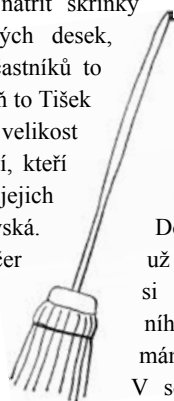
Pracovní setkání 10. – 12. září 2004

Babí léto bývá příjemné, i když studený dozvuk léta. Platilo to i letos na pracovním setkání, které se uskutečnilo v druhé čtvrtině září.

Velbloud a šnek se pěkně dopňují

Úkolem bylo připravit chalupu na zimní provoz. Mezi věci, které jsme měli v plánu uskutečnit, patřilo například natřít skříňky v chalupě, sklizení stolových desek, a tak dále. Podle počtu účastníků to byla velká brigáda (alespoň to Tišek stále tvrdil), ale já bych velikost setkání neměřil podle počtu lidí, kteří se na něj sejdou, nýbrž podle jejich chuti do práce. A ta byla obrovská. Dokazuje to i fakt, že v sobotu večer už nebylo co dělat, a proto jsme si mohli užívat nadstandardního vybavení, jež na Americe máme k ukrácení dlouhé chvíle. V sobotu večer se konal dokonce i táborový oheň, na kterém jsme měli možnost předvést své vokální schopnosti.

Osobně bych toto setkání ohodnotil jako dobrou příležitost zavítat do míst, kde je příjemně a kde je okolo pouze neporušená příroda (pokud nepočítám lesní cesty). Doufám, že vás tato zpráva nenudíla a snad vyličila alespoň zčásti báječnou atmosféru, která na setkání panovala.

Vojtěch Drápal (14 let), táborník

Setkání od 1. do 3. října 2004

Rekonstrukce táborové chalupy na Americe si vyžádala období květnového rodičovského setkání i na podzim. To se uskutečnilo počátkem

října. Ale nebylo to čistě rodičovské setkání, protože ve skutečnosti přijely celé rodiny, především účastníci srpnového Tábora rodin.

Po pravdě řečeno toto setkání Rodinky hodně připomínalo: tatínci pracovali a maminky vařily, uklízely, přebalovaly, utěšovaly, kojily... Amerikou se proháněly houfy rozdozvádných dětí a když zavládl chvíli klid, zvánělo to nějakou lumpárnou. Úsilím všech se toho za tři dny stihlo mnoho. Alespoň provizorně bylo obnoveno vytápění chalupy, aby v zimě nemusel být narušen náš

tradiční program. Pokračovalo se v pokládání podlahy na půdě a v zateplování vikýřových oken. Několik místností bylo dovybaveno bazarovým nábytkem. Také jsme se mohli těšit ze sváteční liturgie v kapli, která je po minulém nájezdu elektrikářů krásně nově nasvícena. Práce zbývají ještě mraky, ale pomalu to na Americe znovu začíná vypadat zabydleně.

Když jdou tatínci příkladem...

A ještě jeden postřeh na závěr. Až budete příště organizovat nějaké takové setkání a budete si lámat hlavu nad tím, jak že zabavit tu dvacítku menších neposedných dětí, určitě se obraťte na dvojku Kevin-Fanda. Marně jsem se pokoušela odhalit jejich profesionální techniku. „Jak jen to dělají,“ říkala jsem si. Kam-

koli se posadili, hned měli kolem sebe chumel dětí, který střídavě zkoušel, jak moc jsou lechtiví, kolik culíků jim lze vyčarovat ve vlasech, kolik písniček ještě vydrží a vůbec kolik toho snesou. No, jen ať si zvykají...

Mariana – Marie Lukasová, vedoucí

Setkání na Vyhlídce aneb Vstup do adventu

26. listopadu 2004 kolem páté hodiny odpolední bylo v Brně u Janáčkova divadla rušno. Ano, byl zde sraz Američanů před další akcí.

Z cest na různá setkání v Orlických horách jsme zvyklí na dlouhé jízdy autobusem, a proto nám asi ta půlhodinka do Blanska přišla jako nic.

Setkání na Vyhlídce u Blanska

Po příjezdu nás nečekal obvyklý výstup do kopce k chalupě, nýbrž jsme z autobusu lehce vklouzli rovnou do hotelu Vyhlídka, kde se naše setkání konalo.

Po pozdravení se s otcem Tiškem a se správcem objektu jsme se navečeřeli a vybrali si pokoje. Po vybalení věcí jsme se šli k úvodní přednášce. Potom byla mše svatá a kompletář.

Budíček byl stanoven na 7. hodinu. Po snídani a mši svatě začalo vzdělávání členů vedení. Tišek a Chip nám říkali o nových předpisech a nařízeních, které se

týkaly hlavně h y g i e n y ,
administrativy a bezpečnosti tábora. Asi

v půl jedné byl

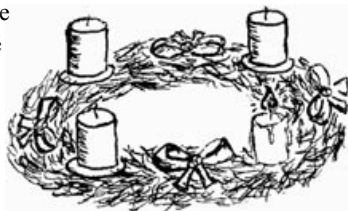
oběd a poté se pokračovalo v přednáškách.

Asi od tří do pěti jsme měli volno. Každý ho využil po svém. Někdo se například kochal krásami místní přírody, jiný se za obětavé pomoci a soucitu děvčat učil tancovat, protože na 18. hodinu byl stanoven začátek plesu.

A právě tento ples se měl stát vyvrcholením celé akce, dobrou oslavou vstupu do adventu. Každému, kdo do toho „reje“ skočil po hlavě

a vskutku „jel naplno“, se ples musel líbit. Všechny možné i nemožné tance, krásné dámy a statní gentlemani, profesionální DJ's Kev&Haf, soutěž „Amerika hledá superstar“ o nejlepší taneční pár a v neposlední řadě i chutné občerstvení - to všechno dodávalo plesu tu správnou atmosféru. O půlnoci plesání skončilo, otec Tišek posvětil adventní věnec a tím okamžikem jsme vstoupili do adventu...

*Frodo – Vojtěch Šenkýř
(17 let), táborník*

Vzpomínky na tábor

Změny

Rok 2000. Plna údivu se rozhlížím po táboře Radost, jsem tu poprvé. Když mi rodiče přinesli zavazadla do stanu, zjišťuji, že patřím do družiny

Tak ještě jednou, ať je jisté, že to umíš

Labutí, mou rádkyní je Alka a podrádkyní Darča. Sestra Jana mi už dříve vyprávěla, jak to tu chodí, přesto dělám problémy družině a mám „trapné“ dotazy.

Co do počtu tu převažují starší chlapeci a dívky, mladších dětí je tu menšina. Slaví se poslední rok tisíciletí a velké jubileum.

Rok 2004. Je mi dvanáct let a jsem na táboře popáté. Tohoto léta se vracím už jako zkušený táborník na známá místa. V čele vedení je Mariana a sekretářkou se stala Peťa. Jsem zařazena do družinky Včelek, mou rádkyní je sestra a podrádkyní Dana.

Když tak přemítám, co se na táboře změnilo za čtyři roky od mého prvního užaslého pohledu na Radost, napadá mě hned několik věcí.

V první řadě samozřejmě můj postoj k věcem a názory. Poté jména lidí, já už nemám táborové jméno „Petra“, jako tady hodně děvčat, ale dala jsem si přezdívku „Fany“. Má sestra se na táboře nyní nazývá „Žanny“. Alka i Darča už nejsou tábornice, ale patří do skupiny vedoucích.

Další odlišnost je to, že na tomto běhu je nyní více chlapců než děvčat, a to spíše mladších. Měla bych připočítat i změnu přisnosti táborového programu. S radostí konstatuji, že je to lepší, než dříve. Další novou záležitostí se stalo umístění evropské vlajky na stožáru vedle té české.

Tou nejdynamičtější změnou je velká rekonstrukce hlavní budovy. Když jsem přijela, velmi příjemně mě to překvapilo (na stavění jsem nejela). Vedoucí a táborníci nyní mají možnost chodit na nové, čisté a hygienické toalety. Také kaple a hodně vnitřních místností se v budově rekonstruuje. Celé stavení nyní vypadá úplně jinak, také sprchy, stanové cely a množství dalších věcí se skvějí novotou.

I přes všechny rozdíly si tábor Radost stále uchovává svůj charakter, a to především díky nejdůležitější osobnosti tábora – otci Tiškovi.

*Fany – Petra Vítová (12 let),
tábornice*

Co si myslím o tomto táboře

„Radost.“ Už z názvu tohoto tábora lze vyčíst, že nejde jen tak o ledajaký obyčejný tábor. Vlastně i kdyby měl jiný název, přesto bych se neodvážila o tomto táboře říct, že je obyčejný.

Když jsem poprvé přijela na tábor, asi první tři dny jsem si říkala: „Ta blbá tůňka, ta blbá kondička...“ Ale potom jsem s tím přestala a zamyslela se nad hezkými a veselými chvílemi a zážitky a zjistila jsem, že to je vlastně naopak a že je to taková legrace.

Dnes jsem se teprve odhodlala napsat na papír, co cítím, a myslím si, že mi nejde vůbec o získání trofejí, ale o vyslovení svých citů. Letos jsem na I. běhu potřetí a začátek prázdnin bez Radosti si ani nedovedu představit.

K mým zážitkům letos patří například scénky. Když naše družinka nacvičovala scénku „O Křemílkovi a Vochomůrce“, tak jsme se smíchy málem ani nenadechly ze svých trhlých, ale srandovních

nápadů. Ten večer u ohně se mimořádně vydařil a jsem vděčná nejen táborníkům, ale i vedení tábora, bez kterého by to nebylo ono.

Lucie Altmanová (11 let), tábornice

Odvaha

To jednou takhle za šera,
vykradli jsme se z tábora.

Do hvozdů tmou temných
kráčíme po stepích.

Tma je všude kolem nás,
tak tiše utíká čas.

Kol kolem prales přeslice,
stojíme u břehu Orlice.

Když bubáci snad nejsou,
proč kolena se třesou?

Proč zrak když se do tmy zadívá,
les skřítků a zvířat náhle ožívá?

Naše kroky, naše cesta,
směřovaly už ven z lesa.

Pašerácká lávka je náš cíl,
no to snad abych tam už byl.

Už vidím obrys, jemine,
tak je to ona nebo ne?

Klid'ánko bych vsadil slona,
teď už vím, že je to ona.

Na tý lávce pod těmi buky,
už vidím státi naše kluky.

Tentokrát už více zvesela
se opět vracíme do tábora.

Pak si řeknem „dobrou noc“,
unaveni jsme už moc.

Když uléhám do stanu,
myslím, že ráno nevstanu.

To však není v rukách mých,
je to v rukách Pánových.

Pěť'a – Petr Soukal (13 let), táborník

Výlet

Když nám, nejstarší skupině, Pavlík večer řekl, že možná budeme vstávat před východem slunce, všichni jsme se naivně pousmáli a nebrali ho moc vážně. Jenže druhý den ve čtyři hodiny ráno se opravdu rozevřela celta a dovnitř do stanu vlezl velký plyšový králíček v doprovodu Pavlíka.

O několik minut později jsme už všichni rádcové a podrádcové seděli u stolů v Salooně a hledali sirky, které by nám udržely unavená víčka nahoře. Tohle ale byla zřejmě nejhorší část dne a potom už jsme byli jenom rádi, že máme možnost vidět východ slunce uprostřed louky v trávě s kapkami rosy a obklíčení vrcholky kopců. Bylo to krásné.

A se sluníčkem přišla i dobrá nálada a Pavlíkova hra na „párečky“, ve které spolu byli v páru jeden „slepý“ a jedna „bezruká“. Ačkoli to na začátku všichni přijali s rozpaky, nakonec se hra všem moc líbila a už jenom kvůli ní jsme rádi vstali o dvě hodiny dříve než ostatní.

Potom se šlo, poví-
dalo a v dobré náladě
jsme dorazili spolu
s mladšími dětmi na
poutní místo v Krá-
líkách. Po společné
mši svaté následovala
poněkud zdlouhavá
přednáška o původu
poutního místa, která
(podle mě) byla nároč-
nější než jakákoli jiná
zkouška unavy.

Na zpáteční cestě jsme ještě stihli vykoupat unavená tělíčka v Pastvinské přehradě, kde jsme byli téměř jediní návštěvníci, takže návštěvnost toho dne stoupla nejméně o sto procent. O několik hodin později jsme již stáli na chlapeckém náměstí a zpívali námi otextovanou písničku Hlídač krav.

Pam pam pa pampa pa páda...

Viky – Veronika Viktorová (17 let), tábornice

Poprvé na Americe

O Táboru Radost jsem slyšela už mnohokrát, protože moje spolužačka Kristýna sem jezdí od malička a postupně přivádí další a další spolužačky. Já jsem v pořadí už čtvrtá. Nebylo to hned na velký tábor. Chtěla jsem si to tady nejprve trochu okoukat a tuto možnost mi nabídly jarní prázdniny, a protože jsem si zde našla hodně kamarádů a byla jsem nadšená, hned jsem si psala Tiškovi o přihlášku na tábor. Nic mi nesliboval, ale nakonec mi přece jen přišla. Byla jsem moc ráda.

Psychicky jsem byla připravována na velký tábor ještě hodně dlouho před ním, na ranní tůňku, olympiádu, kondičku, a hlavně na maraton. Už jsem se moc těšila. Konečně přišel den odjezdu, na zádech jsem táhla těžkou krosnu a vystupovala kolem tůňky k táboru. Od zimy se to tady pěkně změnilo, nejen že zmizel všechny sníh, ale i chaloupka se změnila k nepoznání. Konečně jsem poznala Ameriku v létě.

Rozdělení do družinek skvěle vyšlo, protože jsme se sešly všechny tři spolužačky ve VČELKÁCH. Seznámila jsem se s novými lidmi a hned druhý den jsem se plná očekávání a jakéhosi vnitřního vzrušení těšila do tůňky. No, nebylo to tak strašné, ale šok to byl. Dál vše probíhalo v pohodě, ale menší problém pro mě byl odpolední běh (po 14 dnech jsem to zvládala levou zadní). Během pár dní jsem se dostala do táborového rytmu a zanedlouho nás čekala olympiáda. Všichni o ní mluvili, hlavně o maratonu, a já pořád nevěděla, co mě vlastně čeká!

„Připravit se, pozor, start!“ Tak začalo údajně nejhorších 30 minut na celém táboře – maraton začal. Nakonec to nebylo tak strašné. Další dny probíhala orlí pírká a nic extra strašného nepřišlo, no vlastně ano, tábor se blížil ke konci.

Moc se mi tady líbilo, poznala jsem nové přátele a už se těším na TÁBOR RADOST 2005.

*Jana Polášková (15 let),
tábornice*

Stezka odvahy

Byl krásný letní večer. V lese houkal sýček, na stromě usínali vrabci. My jsme měli nástup, kde jsme se dozvěděli, že bude stezka odvahy. Míla nás odvedla k „Ontárku“. Kvítka nás pouštěla po třech minutách. První šla Magda ze Včelek. Pak šla řada dál. Holky si vyprávěly strašidelné historky o hřbitovech, o lesích se strašidly. Já jsem se skoro vůbec nebála. Když jsem přišla na řadu, jen mě zamrazilo. Za malou chvíli jsem přišla ke skupince tmavých stínů. Vypadaly jako stromy. Pak se z toho hloučku ozvalo: „Počkej!“ Polkla jsem na prázdno. Za chvíli se znovu ozvalo: „Přístup blíž, jsi-li z archeologické výpravy.“ Jen tiše jsem řekla: „Jo.“ Šla jsem k nim. Poznala jsem jenom Mílu. Pak mě postavili na nějaké prkno a vysoko mě zvedli. Měla jsem seskočit dolů a chytat nějaký

tovoch, o lesích se strašidly. Já jsem se skoro vůbec nebála. Když jsem přišla na řadu, jen mě zamrazilo. Za malou chvíli jsem přišla ke skupince tmavých stínů. Vypadaly jako stromy. Pak se z toho hloučku ozvalo: „Počkej!“ Polkla jsem na prázdno. Za chvíli se znovu ozvalo: „Přístup blíž, jsi-li z archeologické výpravy.“ Jen tiše jsem řekla: „Jo.“ Šla jsem k nim. Poznala jsem jenom Mílu. Pak mě postavili na nějaké prkno a vysoko mě zvedli. Měla jsem seskočit dolů a chytat nějaký

Zelená je tráva, fotbal, to je hra...

předmět. Nechytila jsem ho. Tak mě poslali do Jericha. Šla jsem kolem stanů a zamávala jsem našemu stanu. Přišla jsem k Jerichu. U ohně seděla Džejmí a poslala mě spát. Sýček přestal houkat, vrabci usnuli, všude bylo ticho. Proto se krásně usínalo.

*Heda – Hedvika Jakubíková (10 let),
tábornice*

Hra na Stopaře

Dopoledne jsme se vydali získávat orlí pírkko STOPAŘ. Před hrou jsem neměla ani páru o tom, co se bude dít. Po vysvětlení pravidel se celá hra rozjela na plně obrátky. Jako první jsme se schovávaly my, Berušky. Já jsem si našla skvělý úkryt za jedním pařezem v bažinách. Nezbyvalo mi mnoho času a tak jsem lehla na zem a čekala, jestli mě někdo najde nebo ne. Hlídkující družinka prošla kolem mě ze strany i zezadu a našťestí pro mě jsem zůstala neviditelná až do konce hry. Po zatroubení – oznámení konce první části hry - jsme se znovu setkali v Obýváku. Milé překvapení na mě čekalo, když jsem z celé naší dužinky nebyla nalezena jen já. Tak tohle stálo za ty promáchané a zablácené boty (ale i jiné díly oblečení). Druhá část hry spočívala v hledání schované družinky. Vše bylo o to těžší, že jsme hledaly chlapeckou družinku. Nikoho jsme dlouho nenacházely, a to i přes to, že jsme se brodily bahnem a běhaly skrze kopřivy. Až se nakonec štěstí trochu pousmálo, když jsem začala hledat ve vysokém kapradí. Hned se objevili čtyři kluci, kteří neunikli našim pohledům. Po zatroubení se k těmto čtyřem nalezeným přidal

Děvčata na hrad! aneb Zdlouvání překážky Cimbuří

ještě jeden, který se špatně schoval. Třetí a závěrečný úkol spočíval v tom, že jsme se vydaly do lesa hledat stopy opravdových zvířat.

Celá hra na stopaře byla skvělá a všem se moc líbila.

*Bleška – Anežka Hordějčuková (14 let),
tábornice*

Písečná bouře aneb stezka odvahy

Jednou na večerním nástupu nastala panika – blíží se písečná bouře!!! Musely jsme urychleně opustit tábor – rozdělily jsme se na tři skupinky – nejstarší, straší a mladší. Já byla v nejstarších, které šly dolů k tůnkám po cestě. Tam jsme se usadily a mlčky vyčkávaly až nás Džejmí zavolá a pošle dál. Když už odešli skoro všichni, zavolala si mě a řekla, že mám jít po cestě dolů a pak zahrnout do leva. Cesta netrvala dlouho a už jsem viděla odbočku vlevo a kousek dál čekat Miriam. Ta mně řekla, že mám projít pod úzkým mostkem, pod kterým tekla voda. Nejdřív jsem myslela, že jsem se přeslechla. Nikdy mě ani nenapadlo, že bych se tam vůbec vlezla! Nakonec jsem se ale odhodlala a i s botama

prošla vodou ☺. Měla jsem sice mokro v botách, ale voda byla vcelku teplá, takže to až tak moc nevadilo. Za chvíli jsem šla dál na kopeček, kde zase čekala Aňka, která mě poslala ke klučíci tůnce za Amálkou. Tam se nás sešlo asi jedenáct a spo-

lečně jsme došly až do Jericha za Peťou a pak rovnou spát!

*Silva – Silvie Juránková (15 let),
tábornice*

Celodenní výlet

Každý rok je součástí tábora i celodenní výlet. Letos jsme podnikli výlet na horu Matky Boží u Králík. Den předem jsme se rozdělili na čtyři skupinky podle věku. Já jsem byla v nejstarších. Úvodní plán byl, že my nejstarší budem vycházet na výlet už ve 4 hodiny, ale protože se nějak příroda vzbouřila, tak jsme vycházeli asi až v 5:30 hod. Obuli jsme si pevnou obuv, hodili batůžek na záda a mohli jsme vyrazit. Jako vedoucí s námi šli Dan, Bobřík, Vlk, Prety a Míla. Po cestě jsme sem tam zobli nějakou borůvku a dokonce jsme si i zahráli hru. Rozdělili jsme se do dvojic – kluk a holka. Jeden si zavázal oči, jeden ruce za zády. Chytli jsme se a vydali se dál na cestu. Já jsem byla s Ondrou Rosů. Byla to docela dost sranda. Já jsem měla zavázané ruce a on oči. Také jsme zastavovali v lese, abychom se najedli, takže jeden (ten, co měl volné ruce, ale zavázané oči) krmil toho druhého. Po cestě jsme také potkali skupinku starších. Pozdravili jsme se a šli dál. Když jsme po dlouhé náročné cestě dorazili konečně do Králík, měli jsme asi půlhodinový rozchod. Většinou jsme si koupili nanuka a něco dobrého na zub. Po malém oddechu a občerstvení jsme se vydali na cílovou rovinku. Abychom se dostali přímo na

horu Matky Boží, museli jsme ještě zdolat velký kopec. Někteří jsme si vyzuli boty, abychom provětrali nohy a vesele jsme vyšli. S veselou jde hned všechno líp, a tak jsme velký kopec zdolali. V kostele na Hoře Matky Boží jsme společně slavili mši svatou. Poté jsme se občerstvili banánem a autobus nás dovezl až do Pastvin. Tam jsme přišli k přehradě a koupali jsme se asi hodinu a půl v Orlici. Voda byla skvělá. Po cestě zpátky do tábora jsme se ještě pomodlili růžencem a vymysleli jsme písničku pro Tiška, kterou jsme zpívali, když jsme dorazili do tábora. Přivítali jsme se s Tiškem a Hafikem a rychle utíkali do sprch smýt všechn ten pot a špinu z namáhavé cesty.

Výlet se mi celkem líbil. Po cestě jsem se také více poznala s novými lidmi a hned mi bylo u srdička tepleji a veseleji.

Kristýna Vašíčková (15 let), tábornice

Tábor Jitřenka

Loni přivítali naše maličké Jitřenky - táborky a táborky - drak Ajax s princem Jiřím. Na kři-

S krinolínou jsem se narodil

dlech draka Ajaxe a pod ochranou meče prince Jiřího zažívaly děti veselá a někdy i velmi propletená dobrodružství. Mnohdy musely dokázat svou statečnost v boji proti babě Mračnici a její věrné pomocnici kočce Zlé palici.

A nebylo to vůbec jednoduché! Svou chrabrosti každý z nich nakonec získal titul "rytíře" a "rytířky".

Co se mi nejvíc líbilo? Byla to ryzí dětská radost na tvářičkách a velká statečnost a ochota pomoci svým kamarádům a princí Jiřímu. Myslím si, že i pro nás "velké rytíře" to bylo svým způsobem také určité splnění zkoušky, tak jako pro ty "malé". Častokrát jsme se zapotili, když jsme zápolili v různých hrách, v ranním sebezapření nebo při výšlapu na poutní místo v Králíkách. Ale stálo to za to!

Každé místo dokáže být místem radosti, pokud ho někdo tou radostí a smíchem naplní. Myslím si, že tábor Jitřenka nebyl ani v roce 2004 žádnou výjim-

kou. A já se těším - dá-li Pán Bůh - že se tu příští rok opět sejdem, abychom radost, kterou máme v srdíčkách, mohli předávat dál. Díky za vše.

Jarka Fráňová, vedoucí

Tábor rodin,

neboli Rodinky. I když dnešní moderní člověk by spíše řekl Velké rodiny, Klany nebo rovnou Rody. O prázdninách 2004 se totiž skutečně rody sešly. Zástupci Wejtahů, Fia kr fon Rosů, Brantokačmajhů, Tamplíků, Skřítků, El-Por, Jonkaviamů, Jašlapetů, Kal-lišů, Vimaklájů z Debaklu,

Vokru, Hekavivalů, Kajipefů a další se semkli, aby uvěřili Bohu a společně s odvážným Noem postavili Archu a v ní spolu se zvířátky přečkali dlouhé deště a potopu. Byla to těžká práce a bylo zapotřebí zdolat mnohé překážky a splnit velké i malé úkoly. Proto jsme se hojně posilovali, nejvíce dobrou náladou a humorem, ale také mateřským mlékem špuntí, mlékem špunti, kávou a moučnickem maminky (a někdy i tatínci), občas pivem tatínci (a někdy i maminky).

Dlouhou plavbu jsme si krátili společnou zábavou, hrami a soutěžemi (taková olympiáda na palubě lodi, to je vám zábava!) i slavením šišatých a zvláště pak těch kulaťých výročí. V ten čas právě uběhlo 15 roků ode dne, kdy Tamplíci (Tomáš a Marie Holíkovi, pozn. red.) přijali svátost manželství, no a pro nás to byla vítaná příležitost trošku si je podat.

Vlajka vzhůru letí...

Tábor Rodin je nedílnou součástí léta na Americe

Celý týden s námi byl v kontaktu Drak od Zemské brány. Posílal nám dopisy. Snažil se, rošťák jeden, zaset do naší jednoty trochu rozkolu. Podařilo se mu však jen vyvolat pořádnou „oblejvačku“.

Zasvěcení ví, co to ta „oblejvačka“ je. Pro nezasvěcené vysvětlím, že se taková činnost dělá pomocí kyblíku s vodou nebo také s hadicí, z které voda proudí, nejlépe tryská. Účinky takového počínání se projeví v tom, že se postiženým rapidně tenčí zásoby suchého a čistého prádla, až jim zbudou jen plavky a pyžamo.

Zažili jsme mnoho, jen nudu jsme nepoznali. Našli jsme mnoho nových a krásných přátel a jsme tím opravdu obohaceni. A co je nejdůležitější, vše staré a nedobré jsme se pokusili odložit v potopě a s Archou jsme dopluli do nové země. Tu se snažíme každý na svém místě doma celý rok znovu zvelebovat a osidlovat.

Děti se už v lednu ptají, jestli pojedeme zase o prázdninách na Rodinky. A tak se začínám těšit i já. Těšit, že zase „našlapu“ kufr spoustou suchého prádla (...raději víc, než míň, protože co kdyby náhodou...) a že všichni vyrazíme užít si R/radosti plnými doušky.

*Majak – Marie Pokorná,
maminka táborníků a účastnice Tábora rodin*

Na závěr

Přátelé rodiny Radost!

Nalistrovali jste konec Zpravodaje Střediska Radost, který se vám snažil předložit to nejdůležitější a nejzajímavější ze života sdružení během roku 2004. Tábory a další setkání během školního roku se dětem a mladým účastníkům líbí, rádi jezdí do koutu Orlických hor, aby se na Americe viděli s přáteli, pracovali, spolu se modlili, pořádně se nasmáli – prostě nasáli sílu k dalšímu životu uprostřed světa. Stará „americká“ chalupa podstoupila rozsáhlou a náročnou proměnu. Během všeho obtížného starání se

o přestavbu, během konání táborů a všech dalších aktivit v našem společenství bylo možné vnímat, jak nás Boží pomoc provází a pomáhá nám. Jistě k tomu přispěly všechny vaše modlitby, kterými jste zahrnovali nebe, aby se všechno dobře zdařilo. Je také jasné, že dílo podobné dílu Radost, na němž máme – možná nezaslouženě – svůj podíl, se nevyhnula různost v názorech, nějaká ta nedorozumění a chyby. Jsme jenom lidé. Asi i ďábel si přiložil svá polínka, aby ztížil vztahy uvnitř společenství, aby něco nefungovalo tak, jak mělo. Těžko se tomu můžeme divit, vždyť on nenechá na pokoji nic, co pomáhá k uskutečňování Božích plánů.

Amerika existuje, společenství Radost žije dál a my se snažíme, aby všechno, co konáme, směřovalo k větší slávě a cti Božího jména. Vždyť jenom jemu vděčíme za všechno, co jsme a co máme. Kéž je nám v roce eucharistie její milost posilou. Dobré dny a Boží pohodu do vašich srdcí, Maria, prostřednice všech milostí, oroduj za nás!

Rolf – Jožka Fišer

- Dřevěná eurookna
- Dvoře dýchované
od dřevěné zártnice
- Dvoře dlažbové
- Interiéry
- zakázkový nábytek

Inter 901
tel.: 544 233 995
fax: 544 233 186
fax: 544 233 945
e-mail: inter@inter901.cz
<http://www.inter901.cz>

Prodej vukavě sušeného dřeva

A&K s.r.o.

stavební společnost
Náchodská 500, 541 03 Trutnov 3

LADÍME K VÁM 10 LET

Barvičova 85
602 00 Brno

radio@proglas.cz

tel.: 543 217 241
fax: 543 217 425

live.atlas.cz/proglas.asp
www.proglas.cz

Grafické a produkční studio

Grafické zpracování, tisk
a výroba reklamních materiálů:

- letáky
- brožury
- samolepky
- velkoplošná grafika

■ www.absolute.cz
■ absolute@absolute.cz

– stavební firma, spol. s r. o.

Cihlářská 19, 602 00 Brno
Tel.: +420 541 242 663
Tel./fax: +420 549 256 969
<http://www.kalab.cz>
e-mail: firma@kalab.cz

Firma se zabývá generálními a vyššími dodávkami pozemních staveb. Mimo novostaveb pro různé účely provádí opravy a rekonstrukce budov včetně historicky významných objektů.

Držitel certifikátu ČSN EN ISO 9001:2001, ČSN EN ISO 14001:1997

Břežanská dopravní společnost, s. r. o.
671 65 Břežany 103, okr. Znojmo
Tel./fax: +420 515 277 171
Tel.: +420 515 257 102
e-mail: brezany@dso-niva.cz,
brezanska.dopravni@dso-niva.cz
internet: <http://bds.dso.niva.cz>

BŘEŽANSKÁ DOPRAVNÍ
SPOLEČNOST
s.r.o.

TELEPACE

ADRESÁŘ

Otec Tišek – vyřizování přihlášek na tábor

P. František Fráňa
Barvičova 80, 602 00 Brno
tel.: 543 240 603
mobil: +420 604 285 020
e-mail: otisek@volny.cz

Adresa občanského sdružení

(toto je kontaktní adresa pro setkání během roku)
Středisko Radost, občanské sdružení
Pechova 4
615 00 Brno
e-mail: taborradost@volny.cz

prihlasky.radost@seznam.cz (poze pro
přihlašování na setkání setkání během roku)

Stálá základna Tábora Radost (jen o prázdninách)

Tábor Radost
Samota Amerika R25
561 82 Klášterec nad Orlicí
tel.: 465 637 314

Manželé Tomáš a Ajka (žádosti o film O Radosti)

Ing. Tomáš a Marie Holíkové
Pechova 4
615 00 Brno
tel.: 548 534 622
e-mail: tholik@volny.cz

Manželé Pepa a Bohunka

Josef a Mgr. Bohuslava Rousovi
mobil Pepa: +420 604 915 441
e-mail: peparous@volny.cz

Manželé Rolf a Blanka

Ing. Josef a Blanka Fišerovi
Nad Školou 438
561 64 Jablonné nad Orlicí
tel.: 465 642 050
e-mail: rolf.fiser@worldonline.cz

Chip a Haf

Jan a Tomáš Valouškoví
Těsnohlídkova 908
666 03 Tišnov
tel.: 549 410 948
mobil Chip: +420 776 560 073
e-mail: valousek.chip@volny.cz
valousek.haf@seznam.cz

Otec Martin

P. Ing. Martin Holík
tel.: 543 217 241 do Proglasu
e-mail: holik@proglas.cz

Mariana

Marie Lukasová
e-mail: marie.lukas@volny.cz

Joy a Sokol (správci www stránek)

Josef Rebenda a Vojtěch Sapák
e-mail: joy.r@email.cz
vsap@centrum.cz

Renča (organizátorka středních růženců)

Renata Zouharová
mobil: +420 776 389 746

Dep

Josef Janoušek
e-mail: dep.pepa@centrum.cz

Peťa

Petr Vojtek
e-mail: cellda@centrum.cz

Harry

Vojtěch Juránek
e-mail: harry.v@seznam.cz

Kevin

Marek Sapák
e-mail: kev@email.cz

Popis fotografií: **druhá strana obalu:** táborový oheň; lanové hryčky v lese; hudebníci při mši svaté; lezecká stěna; příprava na nástup; zpěv žalmu; taneční zábava; florbal; předávání diplomů; nový interiér kaple. **třetí strana obalu:** 2x děti ze čtvrtého běhu Tábora Jitřenka; o. Martin a o. Tišek; start maratonského běhu; nová tvář jižní strany chalupy; kaple již v provozu; slavení Velikonoc; stavba tábora; lesní betlém; saňkovačka. **Zadní strana:** táborové kondiční cvičení; první táborový nástup. **Přední strana vloženého listu:** jak se chalupa proměňovala. **Zadní strana vloženého listu:** 2x tvorba nové podlahy v kapli; pokládání střešní izolace; natírání trámů; částečně pokrytá střeška; pohled na původní trámovi; železná konstrukce v klubovně; rozestavěné nové schodiště k tábořišti; nově vzniklá místnost Kajuta; 2x pohled na Předšňi během přestavby; pohled na trámovi od Kaple; 2x nové krovy; pokládání podlahy na půdě; drobné dodávky; nové trámy.

Pravidelný Zpravodaj Střediska Radost. Středisko Radost je občanské sdružení založené dle zákona č. 83/1990 Sb. Spojuje lidi pracující s mladými a pro mladé. Vedle celoročních aktivit je těžištěm činnosti sdružení pořádání letních stanových táborů při pevně základně u Klášterce nad Orlicí. Členové sdružení – spolupracovníci, děti, rodiče – jsou o činnosti a hospodaření střediska každoročně informováni zpravodajem. Kontaktní adresa: Středisko Radost, občanské sdružení, Pechova 4, 615 00 Brno. IČ 60552921. Bankovní spojení: ČSOB, č. ú. 109750286/0300, pro platby složenkou 110524067/0300, jako variabilní symbol uveďte prosím své rodné číslo. Redakční rada: Marie Lukasová, Josef Fišer, P. František Fráňa, P. Martin Holík, Tomáš Holík, Bohuslava Rousová, Gabriela Škaroupková. Kresby: Markéta Bednaříková, Marie Ječmínková, Jitka Vinklerová, Petra Novotná, Zuzana Novotná. Grafická úprava: David Adámek a firma Absolute. Fotografie: archiv Střediska Radost. Redakce si vyhrazuje právo úpravy a krácení příspěvků. Pouze pro vnitřní potřebu Střediska Radost, neprodejně. Toto číslo bylo vydáno 22. března A. D. 2005.